



ЦЬОГО ЗНАЧ

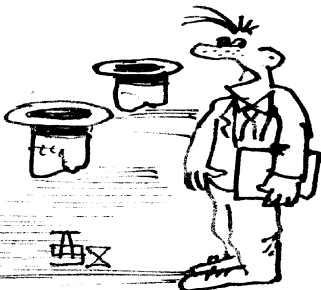
■ 1871 р. Народився композитор, фольклорист Філарет Колесса. Основоположник українського етнографічного музикознавства. ■ 1907 р. Народився Роман Шухевич (генерал Чупринка), голова проводу ОУН в Україні, командир УПА. ■ 1918 р. Розстріл царської сім'ї в Єкатеринбурзі. ■ 1932 р. В Едмонтоні (Канада) створено Українське національне об'єднання. ■ 1942 р. Розпочалася Сталінградська битва. ■ 1945 р. Відкрилася Потсдамська конференція (СРСР, США, Великобританія). Ішлося про повоєнний устрій Німеччини. ■ 1975 р. Стикування радянського космічного корабля «Союз-19» та американського «Аполлона». ■ 1976 р. У Києві відкрито Музей народної архітектури та побуту.



Місто,
яке
врятувало
світ



7



Підводні
рифи
безробіття



8

ТАРИФИ

Поїздка влетить у добру копійчину

Про 50-копійкові талончики та жетони для проїзду у столичному громадському транспорті з 10 серпня можна буде забути. «Подорожі» на всіх видах з цього дня подорожують. Вартість однієї поїздки в наземному транспорті становитиме 75 коп., у метро — 1 грн. Окрім того, для наземного транспорту запроваджено нічний тариф — 1 грн. Така інформація пролунала в Київській міській держадміністрації на прес-конференції «Пасажирський транспорт столиці: проблеми та перспективи».

Вартість місячних проїзних на один вид наземного транспорту становитиме 25 грн. (нині 17 грн.), один наземний вид транспорту та метро — 52 грн. (нині 33 грн.), на всі види транспорту — 80 грн. (нині 57 грн.) Звісно, також підвищиться ціна учнівських та студентських проїзних.

Я ВАМ ПИШУ

Локшинізм процвітає

Коли наш мудрий та щедрий уряд припинить вішати локшину на вуха, рапторуючи про те, що життєвий рівень пенсіонерів України начебто підвищується? Нас ошасливили тим, що з першого квітня на 10 відсотків збільшили пенсію, а сімейний дохід на одну особу під час обчислення субсидій залишився на тому самому рівні — 136 гривень. Але за комунальні послуги з першого квітня ми платимо вже не 15, а 20 відсотків. Інакше кажучи, Кабмін своєю постановою через Пенсійний фонд підвищив максимальну пенсію на 12,90 гривні, а субсидію водночас зменшив на 9,03 гривні. Отже, пенсія зросла лише на 3,87 гривні. От як уряд бореться з бідністю пенсіонерів. До речі, чи не час ухвалити закон про субсидії, який уже кілька років заморожено в третьому читанні?

Володимир АЛЕКСЕЄНКО,
інвалід праці II групи.

Харків.

Голос України

Г А З Е Т А В Е Р Х О В Н О Ї Р А Д И У К Р А Ї Н И

ОФІЦІЙНО

Відтепер — національний

Дніпропетровському державному технічному університету залізничного транспорту надано статус національного. Так Президент України Леонід Кучма відзначив вагомий внесок навчального закладу в поліпшення вітчизняної освіти, повідомляє Укрінформ.

Рух грошей в енергомережах

Комітет Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки вирішив щоквартально розглядати стан розрахунків на оптовому ринку елек-

троенергії. Таке рішення комітет прийняв на засіданні після заслуховування інформації Національної комісії з регулювання електроенергетики України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Іспит на дієздатність витримано

Завершилася перша сесія Верховної Ради четвертого скликання, яка стала для нового складу парламенту першим іспитом на зрілість та дієздатність. Як оцінюють свою роботу самі народні обранці?

(Закінчення на 2-й стор.).

Я БОЮЮСЯ

Ми суб'єктивні. Коли виникає суперечка, то третя сторона, намагаючись знайти шляхи примирення або захистити чийсь інтереси, за будь-яких обставин відступає від об'єктивності. Щоб не перебирати на себе права судді і дати можливість кожному читачеві знайти істину, редакція відкриває рубрику: «Мовою документа».

Це означає, що ви, шановний читачу, ознайомитеся з матеріалами різних справ без жодних коментарів. Мало того, ми збережемо стиль, мову документа. Сподіваємося, ви нас правильно зрозумієте. Отож прем'єра рубрики «Мовою документа». «Я боюся» — під таким загальним заголовком розкривається людська драма...

Читайте на 6-й стор.



У НОМЕР

Прем'єр-міністр України **Анатолій Кінах** **запросив Грузію** взяти участь у міжнародному консорціумі із завершення будівництва другої черги нафтопроводу **Одеса—Броди—Гданськ і подальшої його експлуатації**. З такою пропозицією він звернувся до державного міністра Грузії **Автандила Джорбенадзе** у вівторок у Тбілісі, відкриваючи 4-те засідання Спільної міжурядової україно-грузинської комісії з економічного співробітництва. Український прем'єр зазначив, що нині україно-польсько-американська група готує пропозиції

про створення найближчим часом такого консорціуму. **Анатолій Кінах** заявив, що офіційний Київ не розглядає споруджувану гілку **Баку—Тбілісі—Джейхан** як конкурентну цьому нафтопроводу.

«**Приємна**» **несподіванка чекає на тих херсонців, котрі за користування електроенергією звикли розраховуватися у відділеннях Ощадбанку**. Віднедавна за те, щоб прийняли його кривні, клієнт змушений заплатити. Папірець біля віконечка сповіщає: «Херсонобленерсько-американська група готує пропозиції

Ощадбанком. «Або сплатуйте нам за послуги, або звертайтеся в інші установи», — радять розгубленим відвідувачам касири. В які саме — знижують плечима. Енергетики пояснюють: «ощадливці» довго затримують належні обленерго гроші. Тож, схоже, Ощадбанк втратить і на інших платежах, адже споживач послуг звик розраховуватися за все біля одного віконечка, **прогнозує наш власний кореспондент Алла Брусилова**.

Приборкано вогонь на вугільному складі брикетної фабрики

ДХК «Олександрівугілля», що в Кіровоградській області, де через високу температуру повітря сталося самозагоряння. Ліквідуються і локалізуються пожежі на шахтах «Україна» і ВАТ «Краснолиманська» у Донецькій області, на торфовищах у Чернігівській та Волинській областях, **передає прес-служба МНС**.

У торговельному залі одного з київських магазинів у залишеній господарській сумці продавці виявили новонародженого хлопчика. Малюка відправлено до дитячої лікарні, **повідомляє Укрінформ**.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

(Початок на 1-й стор.).
Тетяна БАХТЄЄВА, фракція «Регіони України»:
— Коли я потрапила до парламенту, спочатку в мене був легкий шок: різні партії, різні фракції, різні висловлювання... Може, як жінці, яка завжди гнучкіша у житті, мені було незрозуміло, що коли хтось виступає, в цей час можна кричати, перебивати. Але нині між депутатами вже поліпшуються взаємовідносини незалежно від їх фракційної приналежності. Думаю, що нинішній склад Верховної Ради не поступається попереднім скликанням.
Як лікарю, мені дуже приємно, що на першій сесії новий парламент розглянув низку документів, котрі спрямовані на поліпшення справ у охороні здоров'я.
Володимир ВОЮШ, фракція СДПУ(о):
— На дві третини парламент свою роботу виконав. Найголовніше — ми заклали основу, і вже починаючи з вересня, можна наростити активність. Парламент здатен приймати рішення, хоча іноді немає більшості з жодної сторони.
Думаю, у вересні має відбутися структуризація Верховної Ради, і тоді всі

питання розв'язуватимуться чіткіше. Хоча і сьогодні з багатьох питань ми приймаємо рішення, виходячи не з якихось політичних переконань, а із загальнодержавних підходів. Це передусім стосується податкового законодавства та інших економічних питань. А ось коли доходить до політичних питань — рішення не проходять. Ще одне питання — не всі амбіції задоволено в розподілі керівних посад.
Микола КАТЕРИНЧУК, фракція «Наша Україна»:
— Якими були мої перші два місяці в парламенті? Я був готовий до праці над законами, бо юрист за фахом, але зустрів тут багато неширої політики, яка не створює. Відбувалися речі, які не міг зрозуміти. Я став народним депутатом, але мені могли подзвонити якісь посадовці, запропонувати в наполегливій формі «зустрітись» тощо. Тому в мене враження дуже складне. Я радий, що за ці два місяці подав до парламенту два свої законопроекти,

що зміг щось зробити на своєму окрузі для виборців, і радий, що я в «Нашій Україні». Все інше в діяльності Верховної Ради було дуже складним і заполітизованим. Конструктивна робота законотворців почнеться лише тоді, коли в парламенті утвориться більшість. Бо сьогодні у політиків немає єдиної платформи дій. Вони розриваються між своїми власними інтересами, певних кіл, до яких вони належать, і обіцянками, які дали виборцям. І все-таки сподіваюся, що об'єктивні закони розвитку економіки і суспільства в державі візьмуть гору. Бо жодний політичний «дах» не може зробити кращого впливу у суспільстві, ніж закони.
Михайло ПОПЛАВСЬКИЙ, фракція партій ППУ та «Трудова Україна»:
— Перший день, як шлюбна ніч, а потім — звикання до родичів, усієї родини... Мені як молодому депутату дуже важко психологічно адаптуватися, але, думаю, за літо це пройде. Сьогодні до пар-

ламенту прийшла команда молодих амбітних політиків, гонорових професіоналів, які витискають «стариків», котрі вже сидять там три-чотири терміни. Новий парламент працездатний і, гадаю, він ухвалить ті життєважливі закони, яких потребує кожна людина. У сфері культури зараз треба терміново прийняти Кодекс законів про культуру, розробити законодавчу базу для вітчизняних спонсорів, надати їм податкові пільги.
Віктор КИРИЛЛОВ, депутатська група «Народний вибір»:
— На щастя, не справилися прогнози, що в парламенті буде велике протистояння. І в «Нашій Україні», і в тому, що було колись «Єдиною Україною», є досить велика група людей-прагматиків, які розуміють, що нам потрібне виважене законодавство, котре стикуватиметься з європейськими та світовими нормами, і це дасть нам змогу нам швидкими темпами піти у світове суспільство на рівних. Під час голосування

видно, як питання, добре відпрацьовані у комітетах, незважаючи на позиції фракцій, досить швидко проходять. А не подобається мені, коли в парламенті замість конструктивного діалогу, цивілізованих дебатів люди опускаються до хамства.
Леонід ГРАЧ, фракція комуністів:
— Сесія була несподівано і непрогнозовано плідною: всі думали, що, як і чотири роки тому, буде кількамісячна «спікеріада», всі були налаштовані на ворожнечу. А потім, мабуть, спека всіх розслабила, утихомирила, і пішла досить конструктивна робота. Хоча, звичайно, хотілося більшого, з точки зору професійного підходу, більшої політичної і людської культури. Адже це надзвичайна відповідальність — працювати над законом. Гадаю, якщо восени увійдемо в спокійний режим законодавчої творчості, буде більше справжнього парламентаризму, — почнемо збирати «врожай».
Записала Юліана ШЕВЧУК.

У НОМЕР

Хто замовляє депутатські звернення?

Очевидно, відповідь на це запитання повинна зацікавити народних обранців, які захоплюються вправами в улюбленому парламентському жанрі — депутатських зверненнях. А якщо їм не вдасться розкопати істину, Міністр внутрішніх справ Юрій Смирнов охоче вкаже на слід. Деякі депутати, з'ясовується, своїми письмовими та усними зверненнями втягують правоохоронні органи в політику, причому вочевидь на замовлення, з тенденціями зацікавленості. На бездоганно чисті міліцейські мундири таким чином падає бруд.
На колегії МВС, що відбулася наприкінці минулого тижня, пан міністр застеріг підлеглих від необережного поводження з епістолярною творчістю особливо натхнених політиків. За його спостереженням, на відміну від журналістів депутати зловживають не «градусами», а наданням політичного забарвлення будь-яким правопорушенням. Наприклад, побили помічника народного депутата минулого скликання Миколи Габера, а під цю «звичайну битовуху» вже шиють політику. Ще доказовий приклад — загибель глави «Укрспецекспорту» Валерія Малєва: традиційну, в розумінні нічим не примітну ДТП, зловредні автори звернень квапляться запідозрити в політичній диверсії, ще й роблять цю неймовірну версію надбанням широкої публіки.
На жаль, глава міліцейського відомства підкріпив свої силогізми небагатьма епізодами з практики. А можна було б розгорнути далєбі картину масштабнішу. Чому не згадати «битовуху» чи, точніше, «випадкове хуліганство» з депутатом — також минулого скликання — О. Єльяшкевичем? А причеп КаМАЗа з ДТП під Борисполем? А «Циклопа» й «Матроса» — «мокрушників» конкретно неполітичного журналіста Гонгадзе? Тут, як відомо, не тільки зверненнями розстаралися — під носом у міліції створили комісії.
Особливо непокоїть генерала осінь, коли під шурхіт листопаду деякі кмітливі обранці мріють зтягти своїх виборців у різні протести. «А хто керуватиме цим натовпом, в котрому часто хулігани, п'яниці і люди без певного способу життя? — вже нині справедливо журиться відповідальний міністр. — Ми позбавлені такого права — висловлювати своє «фе» з такого обурливого приводу». І справді, як показали весняні події, «фе» у правоохоронців на озброєнні навіть не значиться.
— Ми не підемо на народ, — насамкінець пообіцяв пан міністр. І слава Богу: людям «без способу життя» вже наперед полегшало. Але проти обранців кинути трохи «Беркута», напевно, таки не зашкодило б. Дивись, відбили б їм певний потяг до письмових і усних звернень, які відвертають МВС від констатації «чистих» правопорушень.
▼ **Людмила КОХАНЕЦЬ.**

ФОТОФАКТ

У столичному готелі «Братислава» відбулася презентація книги Леоніда Кравчука «Масмо те, що маємо».



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інформаційний простір стане чистішим

Учора, 16 липня, Голова Верховної Ради Володимир Литвин направив листа на ім'я Президента України Леоніда Кучми. У ньому, зокрема, йдеться про те, що парламент висловив недовіру голові Національної ради з питань телебачення і радіомовлення Борисові Холоду та достроково припинив його повноваження. Володимир Литвин відкликав письмове погодження про спільне з главою держави подання кандидатури Бориса Холода на посаду голови Нацради з питань телебачення і радіомовлення. Про це повідомив на прес-конференції голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Микола Томенко.
Микола Володимирович поінформував журналістів про підсумки роботи комітету за період першої парламентської сесії. Він, зокрема, наголосив, що члени Комітету ВР з питань свободи слова та інформації, зважаючи на скорочений термін роботи найвищого законодавчого органу, передусім використали таку функцію як парламентський контроль. У його рамках і було заслухано звіт Національної ради з питань телебачення і радіомовлення. У подальшому комітет планує проводити роботу у

двох напрямках: парламентського контролю і законодавчої діяльності. Так, у вересні буде заслухано звіт керівників національних теле- та радіокомпаній. Водночас Микола Томенко повідомив, що завершується робота над законопроектом, який визначить їхній статус. Він піддав критиці постанову уряду, за якою обидві компанії стали структурними підрозділами Кабінету Міністрів.
Микола Томенко вважає, що протягом другої сесії буде завершено роботу над проектом інформаційного кодексу. Планується внести зміни до закону про рекламу. Відповідно буде посилен-

но вимоги до працівників телебачення.
Під час розмови з журналістами голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації зачепив чимало болючих тем. Зокрема, стосовно висловлювань політиків, відповідальність за які лягає на журналіста, а ще — появи під час виборчих перегонів газет-двійників, котрі ганьблять тих чи тих опонентів. Микола Томенко навів приклади таких видань під час нинішньої виборчої компанії і висловив сподівання, що новий Генеральний прокурор зуміє захистити свободу слова.
Володимир КОРОЛЮК.

Заява депутатської фракції «Регіони України»

Про податок на доходи фізичних осіб

Будь-який варіант закону про податок на доходи фізичних осіб, який буде ухвалено, в жодному разі не має привести, за однієї і тієї само величини доходу, до зростання податку, порівняно з нині чинним.
Приймаючи новий закон, ми не маємо права допустити навіть найнезначнішого зниження реального, як кажуть, одержуваного на руки, доходу. У зв'язку з цим є два загальних принципових заперечення.
Перше. Відмова від неоподатковуваного мінімуму обов'язково призведе в діапа-

зоні нині чинної десятивідсоткової ставки до зниження реального доходу. Що нижче дохід, то більша відносна величина зниження. За дуже низьких доходів зниження буде особливо відчутне і спричинить справедливе обурення найбільших прошарків населення. Ця обставина має бути компенсована відповідною пільгою.
Друге. Нині прибутковий податок із заробітної плати на підземних роботах стягують у розмірі 10 відсотків, незалежно від величини заробітку. Звертаю вашу увагу, шановні народні депутати,

що такий розмір прибутково-го податку — аж ніяк не пільга, а саме ставка, що враховує важкість, складність, шкідливість, непривабливість і високу небезпеку підземної праці. Її запровадили, щоб забезпечити підвищений розмір реальної заробітної плати шахтарям без збільшення фонду зарплати і зростання собівартості.
Перехід на загальну шкалу прибуткового податку призведе на підземних роботах замість збільшення реальних заробітків до їх зниження. Це неприпустимо. Десятивідсоткова ставка для цієї категорії

працівників має бути збережена.
І останнє. Недоліки ступінчастої шкали її модернізація не усуне.
Із загальним зростанням зарплат, звуженням їх крайніх меж ці недоліки знову виявляться на повну силу.
Треба виявити тверду волю, рішуче відмовитися від ступінчастої шкали і перейти на єдину для будь-яких доходів ставку податку. Звичайно, з урахуванням зауважень, про які я сказав вище.
Юхим ЗВЯГЛЬСЬКИЙ, народний депутат України (виборчий округ № 43).

НОВИНИ

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Адмінресурс нагромадив баласт

Народний депутат України, один із лідерів Партії регіонів Володимир Рибак визнає, що в партії є баласт. «У нашій області були перергани зі штучним зростанням кількості членів партії, — сказав народний депутат на прес-конференції в Донецьку. — Я проти того, щоб партії створювалися за адміністративним принципом». За словами Володимира Рибак, завдання на найближчі два три роки має сформулювати з'їзд регіоналів, призначений на вересень.

До речі, напередодні парламентських виборів кількість членів Партії регіонів на Донеччині перевищувала 250 тисяч осіб.

Ліна КУЦЬ.

Звичка об'єднуватися

Об'єднавчий з'їзд Народного руху України та Українського народного руху відбудеться в листопаді нинішнього року. Про це повідомив у понеділок на прес-конференції у Львові лідер УНР Юрій Костенко.

За його словами, партії уже створили спільний оргкомітет, який працює над юридичними моментами об'єднання.

ВРОЖАЙ-2002

Коровай полегшає

На чверть меншим від торішнього обіцяє бути хлібний коровай Херсонщини: за прогнозами він потягне на 1,5 мільйона тонн. Нині колоскові обмолочено на 80 відсотках площ, зібрано понад 1,2 мільйона тонн зерна. Найщедріша нива в Білозерському та Нововоронцовському районі — кожен гектар обдаровує 27—28 центнерами збіжжя.

У загінках трудиться 2,5 тисячі комбайнів, причому кожен п'ятий — з іншої області. А завершальний «сніп» хлібороби планують покласти на початку наступного тижня.

Алла БРУСИЛОВА. Херсонська область.

Глава держави спостерігає за «захватом важливого об'єкта»

Президент Леонід Кучма перебуває з дводенною робочою поїздкою в Дніпропетровській області. Нині там на базі Новомосковського навчального центру триває батальйонне тактичне навчання з висадкою десанту та бойової техніки.

У навчанні беруть участь військовослужбовці 25-ї парашутно-десантної бригади 1-ї аеромобільної дивізії Південного оперативного командування Сухопутних військ Збройних Сил України під загальним керівництвом командира 1-ї аеромобільної дивізії генерал-майора Шаміля Кулієва.

Як повідомили УНІАН у прес-службі Міністерства оборони України 16 липня за ходом тактичного навчання спостерігали Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил Леонід Кучма, Міністр оборони генерал армії

Володимир Шкідченко, голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації Микола Швець, а також представники органів державної влади. Вони стали свідками того, як на висоті 800 метрів з трьох військово-транспортних літаків Іл-76 відбувся викид особового складу батальйону та трьох бойових машин десанту, обладнаних системою «Шельф».

Серед 120 воїнів-аеромобілістів, які десантуються під час навчання, майже половина — солдати цього річного весняного призову, для яких це буде вже п'ятий стрибок. Після приземлення десантники здійснюють «захват» «особливого важливого об'єкта» та рейд у тил умовного противника.

По завершенні навчання особовому складу 25-ї парашутно-десантної бригади 1-ї аеромобільної дивізії Південного оперативного командування Сухопутних військ ЗС України буде вручено бойовий прапор, повідомляє УНІАН.

Молодь попросили звільнити дорогу

Представники Асоціації молодих українських політологів і політиків звернулися до киявського міського голови Олександра Омельченка з відкритим листом.

Причиною занепокоєння став намір державного комунального підприємства «Київжитлоспецексплуатація» позбавити молодіжну організацію приміщення за адресою Хрещатик, 5-А.

Схоже, заплановане на сьогодні виселення не обійдеться без представників правоохоронних органів. Молоді політики і політологи переконані: їх хочуть вижити з приміщення, «для того, щоб побудувати ще одну «теплицю» для вирощування «капусти».

ДП «Ферум» Хмельницького ВАТ «Темп» (код ЄДРПОУ 30318578) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців.

У НОМЕР

■ Київ

Удова бортінженера вимагає притягти до відповідальності

Учора в Печерському суді Києва розпочалося перше слухання за позовом родичів пілотів літака Ту-154, збитого українською ракетою над Чорним морем 4 жовтня минулого року. Позов від свого імені і від імені неповнолітніх дочок подала вдова бортінженера Валерія Лаптева. Вона вимагає притягти до відповідальності Кабінет Міністрів, Міністерство оборони і Держказначейство України, а також встановити щомісячну допомогу Ульяні та Олені до настання їхнього повноліття. А моральне відшкодування за позовом — 1 мільйон 890 тисяч гривень. Через неявку до суду головного відповідача — представника Кабінету Міністрів України засідання суду перенесено на 10 вересня. Свою неявку Кабмін пояснив відсутністю доручення, яке підписує лише віцепрем'єр Олег Дубина, що саме зараз перебуває у відпустці.

Інтереси родичів загиблих членів екіпажу представляє юридична фірма «Атлант». Як заявив «ГУ» її генеральний директор Сергій Платонов, у цивільному позові немає вимоги назвати осіб, відповідальних за те, що сталося. За його словами, всі кримінальні справи з цього інциденту закрито і за ними винесено вердикт: «Винна ракета». Сергій Платонов заявив, що до подання до суду готують ще 11 таких позовів.

А напередодні слухання члени спеціальної Держкомісії РФ, які представляють інтереси родичів, зустрічалися з родинами жертв авіакатастрофи в Новосибірську. Член ініціативної групи родичів Павло Капчіш після зустрічі розповів: родичі вирішили не висувати судових претензій Мінфіну та Міноборони України в період роботи комісії. Хоча відомо, що вже підготовлено 19 позовів українській владі (один із них уже розглядають у київському суді) від близьких пасажирів збитого літака. Остаточного питання щодо позовів буде вирішено 29 липня під час наступного засідання комісії.

Як повідомив журналістам адвокат потерпілих Сергій Арасланов, переговори між Росією і Україною відбуваються паралельно з судовими розглядами: «Який шлях дасть результати, той і буде визнано найефективнішим». Люди не вірять комісіям, тому багато хто залишає за собою право добиватися виплати компенсації самотужки, зокрема і в судах України, повідомляє наш кореспондент Яна СТАДІЛЬНА.

■ Львів

Не втратити шанс

Група представників різних інтелектуальних середовищ Львова, передусім професура вузів, висловила свою точку зору в дискусії про польські військові поховання на Личаківському цвинтарі. Підписанти звернення до громади вважають, що дискусія має заторгнуту також питання стану Меморіалу воїнам Української Галицької армії. Можливо, варто відпрацювати уніфікований напис, який стосувався б військових поховань обох країн. «Ми не вправі змарнувати шанс нашої цивілізаційної єдності з Європою», — наголошують професор Києво-Могилянської академії Антоніна Колодій, віце-ректор Українського католицького університету Мирослав Маринович та інші відомі львів'яни, повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.

ФОТОФАКТ

Уже другий рік поспіль на острові Хортиця старшокласники-археологи Запорізької обласної станції юних туристів під керівництвом начальника експедиції Олега Тубольцева проводять розкопки стародавнього поселення індоєвропейців, що належить до IV тисячоліття до н. е.

На знімку: запорізький школяр Олександр Сушков.



Фото Бориса ДВОРНОГО (Українформ).



Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Курортні ціни не вкляють?

Схоже, цього року Ялта не вражатиме відпочивальників уже звичною дорожнечою. Рішення про врегулювання роздрібних цін на основні продукти харчування, тарифів на певні види послуг і встановлення розмірів граничних надбавок на підприємствах громадського харчування прийнято на черговому засіданні сесії міськради. Відтепер кілограм хліба в Ялті має коштувати не більш як 1,6 грн., варена ковбаса і сосиски — не більш як дев'ять гривень за кілограм, а десяток яєць — 2,6 грн. Ціну на кілограм м'яса встановлено в межах 25 грн. (торік сягала 10 доларів).

Запроваджено також

тимчасові обмеження на торгові надбавки в ресторанах, кафе, барах та ідальнях, а також тарифи на деякі послуги. Тепер у ресторанах вищого класу гранична торгова надбавка, до того ж із затратами на обслуговування й музичний супровід, становить 200%, у кафе — 100, а в ідальнях — 80 відсотків.

ЖАХ

Житомирян вразила звістка про вбивство 18-річної дівчини, учениці одного з профтехучилищ. 26 червня вона пішла на побачення й не повернулася. За деякий час батьки одержали вимогу: хочете бачити її живою, заплатіть три тисячі доларів. Ні правоохоронці, ні батьки тоді ще не знали: викуп вимагають за мертву...

За гіркою іронією долі, 11 липня, в розпал розслідування цієї справи, Житомирський апеляційний суд виніс вирок Шабельнику, зовсім молодій ще людині. Він теж наприкінці минулого року спершу вбив свою жертву, а потім вимагав за неї викуп. Шабельник — убивця-одинак. До смерті 18-річної Ірини причетне організоване бандитське формування. Але в усьому іншому обидва злочини аж надто схожі.

Шабельник, який за вироком суду відбувати-ме довічне тюремне ув'язнення, убив п'ятикласницю Аню, свою сусідку по під'їзду. Труп відвіз за околицю Житомира й заховав, а потім став вимагати від її батьків викуп, бо знав, що ті займаються підприємницькою діяльністю. Правоохоронці шукали викрадача дитини, а затримали вбивцю. Коли

копнули глибше, несподівано з'ясувалося: на його совісті ще одна смерть. Житомир'янка-пенсіонерка поплатилася життям тільки тому, що погодилася допомогти жінці з іншого міста, котра хотіла купити квартиру в Житомирі. От і вміщено було в газеті оголошення, а в ньому — телефон житомир'ян. Шабельник з допомогою таких об'яв і шукав, як би легко розбагатіти. Коли прийшов грабувати і збагнув, що перед ним усього лише посередниця, все одно вбив її: свідків не можна залишати.

Після зникнення Ірини кримінальну справу теж було порушено за статтею про викрадення людини. Тепер її перекаваліфікують на іншу — бандитизм. Злочин готувався довго. Ірину вибрали тому, що в неї батьки займаються комерцією. Знайомство, чергове побачення... Олег (під таким вигаданим ім'ям знали його) запропонував поїхати на таксі за місто. Потім проїтися. І вбив її. Через деякий час його на таксі наздоганяє дружина. Ідуть додому, беруть лопату, сумки, по-

літиленові мішки — і знову до лісу. Розчленовують труп, закопують. Але деякі частини тіла забирають із собою додому. Навіщо? Невже й справді маємо справу з канібалами?

— Заявляти так голосливо — абсурд. Є окремі свідчення, що для чогось окремі частини тіла використовувалися. Але стверджувати сьогодні це ми не можемо. Істину встановить суд, — так прокурор Житомирської області Микола Черненко прокоментував одне з Інтернет-повідомлень, що «людожери вбивали людей і використовували їх м'ясо як їжу».

Справді, версій багато. Хоч від деяких із них відгонить похмурих середньовіччям...

Тієї ночі злочинне подружжя здійснило напад на помешкання батьків Ірини — в масках, з обрізом. Потім вимагали викуп.

Затримано чотирьох — чоловіка з дружиною та її брата і «товариша». Двоє — випускники спортивної школи: не п'ють, не курять, володіють прийомом карате. 1973, 1978, 1984 року народження. За півтора року змінили

більше десятка помешкань, та скрізь, де побували слідчі, чули схвальні відгуки про хлопців. А тим часом за останні півроку вони, крім Іри, вбили ще чотирьох осіб. Здійснили шість розбійних нападів, 14 грабевів. Під час обшуку вилучено вогнепальну та холодну зброю, маски тощо. До речі, їхня співучасниця вела «облік робочого часу» — в щоденнику описано всі скоєні злочини. Вони називали це «роботою».

Ніхто нічого поганого не міг сказати і про Шабельника, навіть тоді як стало відомо, що він убив сусідку-школярку. То що це відбувається? Ось думка прокурора області:

— Вмикаєш телевізор — страшно дивитися. Культивується насильство. Ідея одна: здобути легкі гроші і солодко витратити. А це більше западає в пам'ять, ніж те, про що на уроках ідеться. Я вже не раз казав високим посадовцям: якщо так триватиме, матимемо серйозні наслідки. Передусім — з підрастаючим поколінням.

На жаль, уже маємо...
Олексій КАВУН.
Житомир.

БОРГИ

Прокурорські кандидати «на курорт»

У Чернігівській області цьогорічні борги з виплати заробітної плати зросли вже до 17,8 мільйона гривень. Разом з минулорічними вони становлять 41 мільйон гривень.

Розв'язати проблему місцева влада не може. І не лише тому, що в багатьох сільських та лісних господарствах, які практикують безоплатну працю людей, ніяк не налагодять роботу так, аби вона приносила достатньо коштів. За даними чергових прокурорських перевірок на місцях, не всі керівники виконують чинне законодавство, зокрема президентський Указ щодо прискорення погашення заборгованості із заробітної плати.

Проти таких керівників міськрайпрокурори порушили 23 кримінальні справи, з яких 20 направлено до суду. За іншими — ведеться слідство. Серед найгучніших «боргових» розслідувань — відкриття кримінальних справ щодо керівників ДП «Срібне-райагроліс», СВК «Україна» (Срібнянський район), СК «Жовтневий», СК «Зоря» (Менський район), які, маючи можливість, не розплатилися зі своїми працівниками.

Прокуратура Семенівського району встановила, що у виконавчій службі районного управління юстиції були ухвали Господарського суду про стягнення з підприємств-боржників заборгованості перед Фондом соціального захисту інвалідів України на суму 43,6 тисячі гривень. Разом з тим за 22 провадженнями з початку року не вчинено жодних виконавчих дій. Проти начальника Державної виконавчої служби Семенівського районного управління юстиції порушено кримінальну справу і нині триває досудове слідство.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Візьміть зарплату, віддайте пільги

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Замість епіграфа

Песиміст: «Ні, гірше вже не буде».

Оптиміст: «Буде, буде!»

Армія, схоже, справді, стає єдиною з народом. У фінансовому сенсі. Раніше престиж військової служби базувався саме на матеріальних благах, які вона гарантувала. Окрім зарплати (грошового забезпечення) офіцер мав безплатне обмундирування, продуктовий пайок і пільги на проїзд, комунальні послуги, санаторно-курортне лікування тощо. Нині від усього цього достатку українському захисникові лишилися самі спогади. Тепер він має переоцінити всі нинішні цінності й навчитися жити за нових економічних умов.

Державна соціальна

політика щодо військовиків, як, втім, і мирних громадян країни, нині базується на засадах необхідної малодостатності. Ці засади диктує нам ринкова економіка. Забезпечити гідний рівень життя усім, на жаль, держава не може. Допомагає вона лише найбільш необхідним і непрацездатним. Військові вочевидь до цієї категорії не належать. Тому змушені виживати самотужки. Щоправда, установки на це виживання їм дають згори.

Президент України підписав Указ «Про посилення соціального захисту військовослужбовців та осіб рядового й

керівного складу органів внутрішніх справ», згідно з яким з 1 січня 2003 року запроваджуються щомісячні надбавки в розмірі стовідсоткового грошового забезпечення військовослужбовців. Але до цього «пряника» додано й «батога» на кшталт податків і скасованих пільг.

Незабаром військовики зможуть оцінити за своїм гаманцем нововведення пенсійної реформи. І не лише тому, що кожний із них в потенціалі піде на заслужений відпочинок. Люди в погонах думатимуть про цей момент щоразу в день зарплати. В законопроекті «Про загальнообов'язкове пенсійне страхування» передбачено, що кадровий офіцер Збройних Сил України зобов'язаний відрахувати

до 5 відсотків заробітку до Пенсійного фонду.

Окрім цих відрахувань офіцер, як і будь-який працюючий громадянин, буде зобов'язаний (уже за законопроектом про медичне страхування) сплатити державі ще 1,5 відсотка своєї щомісячної пенсії.

Водночас військовик стає активним учасником державної програми поступового замінення нині чинних пільг на адресну допомогу. Але адресну допомогу не всім, а лише соціально незахищеним верствам населення. Згідно з цією концепцією людей у погонах буде позбавлено останньої із колись чималого списку пільг на оплату житла та комунальних послуг. Однак втрату 50-відсоткової житлової пільги уряд обіцяє компенсувати «живими» грошима. Щось на



Мал. Вікторія ПОПОВА.

кшталт житлових субсидій. Щоправда, право на неї матимуть аж ніяк не всі. Військовикам доведеться дуже постаратися, можливо навіть поза ос-

новною роботою, щоб збільшити доходну частину особистого бюджету. Про видаткову попількується держава.

Ольга ВАУЛІНА.

У лізинг — комбайни. Прохідницькі

Одразу п'ять важких прохідницьких комбайнів П-220 відвантажив Новокраматорський машинобудівний завод (Донецька область) орендарю підприємству «Шахта імені Засядька». Особливість нинішньої партії в тому, що машини віддано гірникам у лізинг на один рік. «Засядьківці» розраховуватимуться за техніку, виплачуючи по мільйону гривень щомісяця.

А загалом на цю шахту за останні роки поставлено 12 важких і 5 середніх прохідницьких комбайнів краматорського виробництва. Ця техніка вже встигла отримати схвальні відгуки спеціалістів: машини здатні працювати в різних гірничо-геологічних умовах, високотемпературних, мають просту конструкцію та зручні у використанні. Їх охоче купують у Росії, Казахстані. А ось українські гірники хо-

ча і готові придбати нову техніку, але потерпають від нестачі коштів. Фінансова скрута у вугільній галузі навіть дала привід керівництву Новокраматорського заводу говорити про можливе припинення випуску прохідницьких комбайнів. Однак днями стало відомо, що на заводі розпочинають випуск нової великої партії техніки.

— Лізингову форму



взаємовідносин збираємося розвивати і з іншими українськими шахтами, — запевнив журналістів президент акціонерного товариства «НКМЗ», народний депутат України Георгій Скулар.

До речі, днями керівник одного з найбільших машинобудівних підприємств СНД відзначає своє 60-річчя. На Новокраматорський машинобудівний завод він прийшов у 1960-му учнем коваля. Нині краматорська марка відома далеко за межами України. Цього року підприємство має намір довести обсяг про-

дажу продукції до мільярда гривень. Це майже в півтора рази більше, ніж торік. При цьому інвестиції у реконструкцію та технічне переозброєння становитимуть 90 мільйонів гривень. Інтенсивна робота обіцяє позначитися і на зарплатні: передбачається, що середня зарплата на одного працюючого досягне 1000—1300 гривень. До того ж Новокраматорський машинобудівний — чи не єдине в місті підприємство, яке продовжує утримувати об'єкти соціальної сфери. Лише за два останні роки на ці цілі витрачено 27 мільйонів гривень.

Ліна КУЦЬ.

На знімку: Георгій Скулар.

Сьогодні в Лондоні, а вчора в Києві

Посол Великої Британії в Україні Роланд Сміт завершив свій термін роботи в Києві і сьогодні повертається до Лондона. Останні три роки можна сміливо назвати періодом становлення справді дружніх відносин Лондона і Києва. Було започатковано численні навчальні і культурні програми, провадилися політичні й економічні переговори. «Мені дуже шкода залишити Україну. Ця країна, з одного боку, має давню історію, а з другого — це молода держава, яка активно розвивається», — заявив Роланд Сміт під час прощальної зустрічі з журналістами.

Пан посол підтвердив, що останнім часом українська економіка зробила значний крок уперед. А щодо політичного розвитку, то тут, на його думку, також є помітний результат. Зокрема, на нинішніх парламентських виборах досягнуто значного поступу порівняно з виборами 1998 року.

«Однак є деякі питання, в яких я був розчарований під час свого перебування тут, — заявив пан Сміт. — Ми були занепокоєні нападами на журналістів в Україні, особливо тим, що вбивство Георгія Гонгадзе досі не розкрито».

З економічним зростанням України підвищився і рівень економічної співпраці Києва та Лондона. Експорт з туманного Альбіону в Україну 1999 року становив 145 мільйонів фунтів стерлінгів, а цього року зріс до 204,4 мільйона. Зросли показники й українського імпорту до Великої Британії: із 48 мільйонів фунтів стерлінгів у 1999 році до 72 мільйонів — у нинішньому. Основну частку британського експорту 2001 року становили телекомунікаційне обладнання, машинне і фотообладнання, текстиль. Імпорт з України складався з

виробів легкої промисловості, одягу, сталі, металу, металобрухту, волокна, тканин, вугілля та коксу.

Пан Сміт певен, що в майбутньому збільшаться і британські інвестиції в Україну. Згідно з нашими даними, Велика Британія за інвестиціями в українську економіку — на другому місці серед країн — членів Євросоюзу. Але є певні проблеми із залученням в Україну іноземних інвесторів. Роланд Сміт зазначив, що деякі британські компанії вже зіткнулися з недоліками українського законодавства, особливо в податковій сфері, багатьом довелося пережити чимало інспекцій від різних відомств. Також були непорозуміння з українськими судами — інколи місцевому правосуддю важко розв'язувати питання, які з'являються в іноземних фірмах. «Але український уряд знає про ці проблеми, — запевнив посол, — законодавство удосконалюється, і я певен, що в майбутньому умови для інвесторів поліпшаться».

На запитання кореспондента «ГУ», як пан Сміт оцінює шанси України здобути асоційоване членство в Євросоюзі і як ставиться до заяв деяких чле-



нів ЄС про можливе надання Україні натомість статусу країни-сусіда, він заявив:

— Тут ідеться не так про найменування статусу для України, як про його зміст. Велика Британія виступила з ініціативою, щоб ЄС розглянув відносини з новими сусідами. Адже буде розширення Євросоюзу — будуть нові сусіди. Це Україна, Білорусь та Молдова. Звичайно, рівень розвитку цих трьох держав дуже різний. І, безперечно, Україна серед них посідає перше місце. ЄС вирішив розглянути можливості для тіснішої співпраці, тож я не сумніваюсь, що в майбутньому вона справді буде тіснішою, особливо з Україною. Буде знайдено методи полегшити ситуацію на кордонах між ЄС та новими сусідами. Стосовно асоціації, то ЄС має різних асоційованих партнерів, є різні форми асоціації. Найголовніше завдання: розвинути такі відносини між Україною та Європейським союзом, щоб збільшувалася торгівля та інвестиції, щоб було реальне партнерство.

Крім політичних та економічних питань, журналістів цікавили і суто практичні. Зокрема, серед українських громадян є багато бажаючих відвідати Велику Британію, однак потенційних туристів часто відлякують мавзолейні черги перед вїзовим відділом...

— У нашого візового відділу дуже мале приміщення для того, щоб оперативно обслуговувати багато клієнтів. Невдовзі, я сподіваюся, у жовтні цього року, візовий відділ переїде до нового приміщення. Крім того, з травня ми запровадили нову схему розгляду заяв від бізнесменів, яка називається «Бізнес-експрес». За цією схемою прискорено обслуговуватимуть компанії, які протягом року вже надсилали не менше п'яти співробітників до Великої Британії і не мали жодних порушень еміграційного законодавства. Всі компанії, члени Британсько-української та Американсько-української торгової палати (а їх уже 28), автоматично зараховано до цієї схеми. Туристичні агенції теж зможуть подавати групові заявки. До того ж ми запровадили систему скриньки: коли громадяни (щоправда, тут діють жорсткі вимоги) можуть не приходити на прийом до посольства, а кидати документи до спеціальної скриньки. Протягом певного періоду обмежена кількість подавачів зможе домовлятися про інтерв'ю в посольстві ще й електронною поштою.

Тетяна ПАСОВА.

Заворушення в Парагваї

Дві особи вбито і десятки дістали поранення під час антиурядових заворушень у Парагваї. Учасники акцій вимагають відставки президента Луїса Гонсалеса Маккі. У цілому ряді міст вони перекрили дороги та влаштували бійки з поліцією. Уряд оголосив у країні надзвичайний стан терміном на п'ять днів, намагаючися взяти ситуацію під контроль. Офіційні особи звинувачують в організації протестів лідера невідомого перевороту, колишнього генерала Ліно Ов'єдо.

На знімку: поліція женеться за маніфестантами.

Фото АП.

З адміністрації — у профспілки

Відбулася зміна керівництва Федерації профспілок Білорусі. Її головою став заступник глави адміністрації президента Леонід Козик. Він замінив попереднього профспілкового лідера Франца Вітка.

Варто зазначити, що до Вітка профспілки очолював Володимир Гончарик — єдиний кандидат від демократичних сил на торішніх президентських виборах. Після виборів Гончарик був змушений піти з посади голови Федерації профспілок, однак цей крок не запобіг тискові на федерацію з боку влади. Наприкінці минулого року профспілкам заборонили централізовано стягувати внески на підприємствах. Потім під егідою влади почали створювати альтернатив-

ні профспілкові організації. До того ж виникли проблеми з профспілковою власністю.

На думку Володимира Гончарика, зміна голови Федерації профспілок — результат внутрішніх суперечностей, спричинених тиском влади. «Помилка керівництва федерації у тому, що її вдалося загнати на поле внутрішніх розборок. Ними вона й займалася замість розв'язання проблем, якими мають займатися профспілки», — вважає Володимир Гончарик. А лідер білоруських соціал-демократів Микола Статкевич вважає, що «владі потрібна надійна людина, яка зробить федерацію підконтрольною». Такої само думки й лідер профспілки автосільгоспмашинобудування Олександр Бухвостов. Він та-

кож вважає, що зміна керівництва профспілок спричинить вельми негативну реакцію міжнародної спільноти і, зокрема, Міжнародної організації праці.

У журналістських колах зазначають, що для Леоніда Козика посада голови федерації — серйозне пониження. Адже саме про нього казали як про найімовірнішого кандидата на пост прем'єра. Однак різкі заяви Володимира Путіна стосовно Білорусі вкрай негативно позначилися на кар'єрі Козика. «У нього незавидне становище. Зарплати знижуються, їх виплата затримується, і профспілковому лідеру буде непросто працювати з урядом», — стверджує Володимир Гончарик.

Ганна ПЕТРОВСЬКА. Мінськ.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Тбілісі

Вибуховий пристрій знешкоджено

У Тбілісі біля готелю "Маріот" знешкоджено вибуховий пристрій. Минулого тижня у сквері навпроти того самого готелю було підірвано майже 500 грамів тротилу. На початку червня на цьому самому місці пролунав вибух. Потерпілих в обох випадках не було.

■ Душанбе

Прикордонники в полоні

У Таджикистані захоплено в заручники чотирьох прикордонників. Це сталося на дільниці Шурабадського прикордонного загону. За однією з версій, таджицьких прикордонників узяли в заручники афганські контрабандисти наркотиків.

■ Мінськ

Лукашенко провів амністію

Президент Білорусі Олександр Лукашенко підписав закон про амністію. Внаслідок цього майже 1 тисяча 900 засуджених буде звільнено від подальшого відбуття покарання. Реалізація закону дасть змогу скоротити витрати державних коштів у сумі 1,6 мільярда рублів.

■ Анкара

Дострокові вибори стали реальністю

Голова Великих національних зборів Туреччини Омер Ізгі оголосив про скликання 1 вересня надзвичайної сесії парламенту для обговорення питання про проведення дострокових парламентських виборів. Він зробив це на вимогу депутатів від Партії націоналістичного руху, що входить до правлячої коаліції.

■ Лондон

У "Конкорда" відмовив двигун

Надзвуковий пасажирський літак "Конкорд", що виконував рейс Лондон—Нью-Йорк, був вимушений повернутися з півдороги після того, як в одному з двигунів виявили неполадку.

■ Париж

Головний банкір Франції постане перед судом

Глава Центрального банку Франції Жан-Клод Тріше постане перед судом. Таке рішення ухвалив паризький суд, який розглядає справу про шахрайство в банку "Кредит Лійонне". Дату початку суду над Тріше та деякими його підлеглими не повідомляють.

■ Нью-Йорк

Переговори про майбутнє Палестини

У Нью-Йорку відбулися переговори щодо близькосхідного врегулювання за участю Сполучених Штатів, Росії, Європейського союзу, Єгипту та Йорданії. Головний предмет обговорення — заклик президента Буша до реформи Палестинської автономії і зміни палестинських лідерів.

■ Гельсінкі

Жертви вибуху

Одна людина загинула під час вибуху автомобіля у фінській столиці, ще одна, яка перебувала в сусідній машині, дістала поранення. Вибух стався поблизу синагоги. Представники єврейської діаспори Гельсінкі поки що не заявляють про антисемітське підґрунтя того, що сталося.

На фото: палаюча після вибуху машина.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.



Фото АП.

МОВОЮ ДОКУМЕНТА

Я боюсь

«...Работники милиции Полтавского района Мурлыка С. и работник этого же учреждения, который не захотел представиться, забрали моего сына Кудря В. и сожителя моей дочери Талоха А.... Эти изверги били его по голове дубинками, всячески унижали, заставляли писать на себя всякую уголовщину. На затылке у сына опухоль, и ему дома стало плохо. На следующий день утром пришел второй. Вся спина исполосована дубинками, кровоподтеки на руках и ногах... Работники милиции приехали снова... Мы с дочерью говорили, что заявили на них в прокуратуру. В ответ—угрозы. Я прячу сейчас своих детей. Я боюсь за них. Неужели я родила сына для издевательств этих фашистов, извергов? Почему они бьют наших сыновей? Неужели я не найду правды?... Сколько нам еще терпеть? Слышать угрозы? Неужели слова про вольную Украину просто слова? Я боюсь...»

Гусак Л. П.»

«МВС України
Управління МВС України
в Полтавській області
314601, м. Полтава,
вул. Пушкіна, 83,
тел. 51-73-33,
21.05.2002 р. № 1/7-1021

ГУСАК Л. П.
Полтавський район,
с. Степне,
вул. Солов'їна, 11
Повідомляємо, що за до-
рученням МВС України Ва-
ша скарга на дії працівників
Полтавського РВ УМВС ре-

тельно перевірена з виїздом на місце.

Порушень законності та неправомірних дій з боку працівників міліції в межах службового розслідування не встановлено.

Матеріали перевірки на-
правлені в прокуратуру Пол-
тавського району для прийн-
яття рішення згідно чинно-
го законодавства.

В. о. начальника ВРП
Управління МВС України
в Полтавській області
А. Д. Запаренко.»

«...Кудря пояснив, що 17.04.2002 р. працівники мі-
ліції Муліка та Горб запро-
понували йому та співмеш-
канцю його сестри Талаху
проїхати у райвідділ для
співбесіди. Працівники мілі-
ції вели себе коректно, жод-
них погроз на їхню адресу не
висловлювали. По прибутті
до райвідділу Горб почав йо-
му погрожувати та примусив
написати явки з повинною.
Після цього Кудря відпусти-
ли додому, попередивши, що
наступного дня він має зно-
ву з'явитися до райвідділу.
Але замість цього він сховав-
ся з Талахом від працівників
міліції на горіщі свого бу-
динку.

24.04.2002 р. Горб, Муліка
та дільничний інспектор
знайшли їх, одягли наручни-
ки і відвезли до Полтавсько-
го райвідділу. Муліка С. П.
склав відносно Кудрі В. Г.
адміністративний протокол,
після чого він був поміще-
ний до кімнати для затрима-
них.

Наступного дня його від-

вели до Полтавського район-
ного суду, де суддя виніс рі-
шення про притягнення йо-
го до адміністративної відпо-
відальності у вигляді штрафу
в розмірі 51 грн., після суду
його привезли в райвідділ, а
потім відпустили. Увечері
цього ж дня він знову був
затриманий і доставлений до
Полтавського РВ УМВС. 26
квітня суддя Октябрського
районного суду виніс поста-
нову про притягнення Кудрі
до адміністративної відпові-
дальності у вигляді адміна-
решту терміном на 10 діб.

Цей строк він відбув в
ІТТ Полтавського МУ
УМВС. Застосування заходів
фізичного впливу під час у-
римання в ІТТ Кудря запе-
речує, заявивши, що за ме-
дичною допомогою він не
звертався, скарг на дії пра-
цівників міліції не має...

Отже, проведеною пере-
віркою порушень законності
та неправомірних дій з боку
працівників міліції в межах
службового розслідування не
встановлено. Висновок та
матеріали службового роз-
слідування направлено до
прокуратури Полтавського
району, яка, згідно з чинним
законодавством, має право
прийняти відповідне рішен-
ня, і, таким чином, розста-
вити всі крапки над «і».

З повагою, заступник
начальника
ЦГЗ МВС України
І. Л. Гавриленко.»

29 травня 2002 р.

Закон України «Про мі-
ліцію», ст. 14. «Застосу-
вання спеціальних засобів»:

«Працівники міліції мають
право застосовувати на-
ручники... для затримання і
доставки в міліцію або інше
службове приміщення осіб,
які вчинили правопорушен-
ня, а також для конвоюван-
ня і тримання осіб, затри-
маних і підданих арешту,
взятих під варту, якщо заз-
начені вище особи чинять
опір працівникам міліції або
якщо є підстави вважати,
що вони можуть вчинити
втечу чи завдати шкоди
оточуючим або собі.»

Село Степне Полтавського
району Полтавської області,
сільський голова Михайло Бі-
лик:

«Незважаючи на те, що в
нашому Степному 800 дворів
і 1860 мешканців, кожна ро-
дина на виду. Сім'я в Гусак
неблагополучна й до неї ви-
никає багато запитань не ли-
ше у влади, правоохоронних
органів, а й насамперед од-
носельців. З одинадцяти чле-
нів родини жоден не пра-
цює. Раніше їх годувало все
село, а нині всім скрутно,
кожен виживає самотужки,
як може. А в них абсолютно
ніхто не привчений ні до чо-
го і найперше до роботи.
Відтак вони—«нічні люди».

«Віктор Кудря: — Горб —
Опер. Я ж осуджений. За нар-
котики. З одстрочкою. І мені
дали порушення. Тоді я од усь-
ого одказався. Він мені пока-
зує свідчення і почав бити.

Кореспондент: — Як, куди
і чим?

В. К.: — По шиї ладош-
кою, а потом палкою по шиї.

Кор.: — І ти підписав усе?

В. К.: —Ні, я нічого не
підписував. А на словах ска-
зав, що там і там був.

Кор.: —Ти зробив медич-
не освідчення?

В. К.: —Ні. Не поїхав у

судекспертизу, бо не було
грошей. А Горб бив і Саню
— по спині, кулаками.

Олена Гусак: —Після сім-
надцятиго і до двадцять чет-
вертого шодня приїзжали
Муліка, Горб і участковий
новий, такий маленький. Ді-
ти самі вдома і не пускали їх
в хату, бо злякалися. Похо-
дили й поїхали.

В. К.: — Ми ховалися від
них. Двадцять четвертого нас
найшли на горіщі в одинад-
цять, а перед цим — часа в
чотире з автоматом і броне-
жилетами, і не найшли. Сра-
зу со старта получили. Забра-
ли в райотдел, побили
слегка. Саню отправили на
спецприймник. На місяць.

Олександр Талах: — Про-
курор відказав спочатку, а він
(Горб) позвонив у сільраду,
там казали, що не знаємо та-
кого. А в мене паспорт є. І
туди два тижні приїхав Горб
і бив. Казав — пиши явки.

В. К.: —24.04. Забрали.
Стояв цілий день у 26-му ка-
бінеті, ввечері Муліка Сергій
Павлович оформив на сутки.
Полтавський районний суддя
дав 51 гривню штрафу. Мені
сказав Горб, що ти, падло,
по любому пойдьох на суд. І
повезли в Октябрський.

Кор.: —За що вас судили?

В. К.: —Що я вроді стояв
у Полтаві на остановці
п'яний і ругався нецензур-
ною бранню. Суддя дав
п'ять суток, а потом ще
п'ять добавили. І вписали як
адміннарушення. Тепер надо
два рази на місяць їздити ту-
ди і отмічатись. Після цього
нас не трогали. Приїзжали із
УВД розбиратись, наші жа-
лоби в прокуратурі.

Кор.:—І як чинитимете
далі?

В. К.:— Я одказуватись ні
од чого не буду. А Горб ска-
зав, що посадить по любому.
Оперуповноважені відділу

карного розшуку Полтав-
ського РВ УМВС області
лейтенант Анатолій Горб та
старший лейтенант Сергій
Муліка хочоче погодилися на
зустріч. Зовні майже ровес-
ники Кудрі та Талаха. Спо-
кійні, врівноважені, якісь аж
надто серйозні — не по ро-
ках. Запропонували разом
поїхати в Степне, піти по ха-
тах і запитати в людей про
Гусаків і Кудрів.

Дізнавшись, що я там уже
був, виклали свою точку зору.

Олена раніше мала суди-
мість і тепер має ходити до
райвідділу і відмічатись. У її
співмешканця Талаха — три
судимості за крадіжки. Вікто-
ра вони трохи витягли з цьо-
го багна, але сестра заохотила
його до наркотиків. Тепер
теж має судимість. Цей лист
— такий захист, бо в міліції
знають про них усі таємниці.
Трохи навели в селі порядок,
трьох з їхньої шайки посади-
ли. Стало тихіше. Тому їм не-
переливки, бо пресують, ви-
магають, щоб жили за зако-
ном. Ніхто їх не бив, бо який
би опер з раком зв'язувався.

Григорій ГРИНЬ,
власний кореспондент
«Голосу України».

Полтавська область.»

«Мой сын — бывший
наркоман, но ведь бывший.
Он хочет устроиться на ро-
боту и жить своей жизнью.
Неужели нельзя исправ-
ляться? Он и сейчас работа-
ет по людям, чтобы помочь
мне, пенсионерке, поднять
на ноги братьев и сестер.

Я очень надеюсь на ва-
шу поддержку. Я буду об-
ращаться на телевиденье, в
другие газеты за помощью.
Нет сил больше терпеть
этот беспредел. Я устала
плакать.

Гусак Л. П.»

А інженери — на передовій...

Навіть у ті часи, коли фах інженера перестав бути престижним, його авторитет на Львівській залізниці залишався високим. Тут народжувалися й впроваджувалися у виробництво ідеї, які потому запозичували інші залізниці. Про це нагадав під час семінару головних інженерів усіх підрозділів начальник Львівської залізниці Богдан ПІХ:

— За роки незалежності України ми елек-
трифікували 302 кіломет-
ри колій, запровадили
нові технології їх ремо-
нту на базі нових машин,
були ініціаторами струк-
турних перетворень в у-
правлінні залізницею. Ни-
ні активно вирішуємо
екологічні питання. Зга-
даймо комплекс з підго-
товки води в Сарнах, ус-
тановку з утилізації наф-
тошлямових відходів у
Дрогобичі. Ми ліквідува-
ли наслідки стихії в За-
карпатті, побудували там
майже триста будинків
для залізничників. Наші
будівельники за допомо-
гою всіх підрозділів залі-
зниці реконструювали за
41 день стадіон «Украї-
на» у Львові, за 28 днів
— Чернівецький вокзал,
за півроку збудували

приміський вокзал у
Львові.

Нині стрімкими тем-
пами проводиться рес-
труктуризація виробни-
цтва: впровадження нових
технологій, ліквідація
зайвих структурних під-
розділів та малоприбут-
кових виробництв. Жор-
сткі умови ринку потре-
бують нових людей, які
готові взяти на себе смі-
ливі рішення, наголошу-
вав на семінарі головний
інженер Львівської залі-
зниці Володимир Кисель-
ов. А умови функціону-
вання саме Львівської за-
лізниці диктують особли-
ві вимоги. Бо тут — Кар-
пати, тут розміщено 75
відсотків штучних спо-
руд, зокрема, такі уні-
кальні витвори інженер-
ної думки і умілих рук,
як віадуки. Коли понад

110 років тому проклада-
ли колію на дільниці Де-
лятин—Рахів, через річку
Прут було збудовано
кам'яно-арочний віадук
довжиною 224 метри. Але
унікальне австро-угор-
ське дітище вже віджило
своє. Тому поряд почали
будувати новий. Споруда
була складною за техніч-
ним, технологічним ви-
конанням, а тому роботи
тривали кілька років.
Кілька місяців тому но-
вий віадук здали в ек-
сплуатацію. Висота залі-
зобетонних опор сягає 19
метрів. Будівельники ви-
користали понад 97 ти-
сяч кубічних метрів ще-
беню.

Через віадук курсує
оновлений поїзд «Гали-
чина». Цьогорічний літ-
ній сезон перевезень бу-
ло започатковано уро-
чистими вхідинами у
відреставровані дизель-
поїзд «Синемир», елек-
тропоїзд «Черемош». До
слова, новий електропої-
зд коштує майже 15
мільйонів гривень, а ка-
пітально-відновний ре-



монт «Черемоша», що
курсує маршрутом
Львів—Моршин, — 600
тисяч гривень.

Капітальний ремонт
вагонів на замовлення
Львівської залізниці роз-
почало рефрижераторне

депо «Тернопіль». Онов-
лені вагони, оснащені
кондиціонерами, курсу-
ватимуть на південь.

На порядку денному
— впровадження сучас-
них технологій на станці-
ях перетину кордонів, ав-
томатизованих систем
управління локомотив-
ним господарством, пе-
рехід на цифрові АТС та
багато інших завдань.

— І в цьому головна
роль має належати ін-
женерно-технічним
працівникам, — наголо-
сив начальник Львів-
ської залізниці Богдан
Піх. — Треба творчо
підходити до забезпе-
чення роботи залізниці
в складних умовах, ко-
ли обсяги перевезень
фактично не збільшу-
ються, а утримання ос-
новних засобів, соці-
альної сфери потребує

значних фінансових
витрат. Тому першочер-
гове завдання — завдя-
ки впровадженню но-
вих технологій, удоско-
наленню структур
управління знизити собі-
вартість перевезень та
зменшити штат. І забез-
печити при цьому без-
печу руху поїздів.

Інженери приїхали на
зустріч з ідеями, повер-
нулися на свої робочі
місця з рішеннями.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Фото Юрія ЮХНИЦЬКОГО.
На знімках: начальник
Львівської залізниці Бо-
гдан Піх вручає працівни-
кам депо «Тернопіль» на-
городи за сумлінну пра-
цю. У таких комфорта-
бельних вагонах можна
подорожувати з насоло-
дою. Новий віадук через
Прут — гордість Львів-
ської залізниці.



МІСТО, ЯКЕ ВРЯТУВАЛО СВІТ



*Це місто двічі
відіграло
вирішальну роль
не лише в
історії
Радянського
Союзу, а й
всього світу. І
двічі, яких ударів
по ньому не
здавав ворог,
воно вистояло.*

Перший раз — у 1918 році під час громадянської війни. Мешканці контрольованих Червоною Армією територій страждали від голоду, отримуючи по невеликому шматочку хліба. Й то не шодня. Вирішальну стратегічну роль відігравав Царицин, через який по Волзі йшли баржі й ешелони з продовольством з Поволжя та Північного Кавказу. Захопи тоді білогвардійці це місто — і, можливо, не було б Радянського Союзу, і карта Європи виглядала б інакше. Але цього не сталося.

Удруге про місто, яке вже називалося Сталінградом, заговорили через чверть століття.

Весною і влітку 1942 року після поразки фашистів під Москвою на радянсько-німецькому фронті розгорнулася боротьба за оволодіння стратегічною ініціативою.

28 червня ударами на схід і південь від Курська ворог прорвав оборону радянських військ, просунувся вглиб на 150—400 кілометрів, захопивши Донбас, Ростов-на-Дону, вийшов до передгір'їв Кавказу.

17 липня почалися бої на Сталінградському напрямку. Протягом чотирьох місяців, до середини листопада, йшли кровопролитні бої в руслі Дону, а незабаром і в районі самого Сталінграда.

А 28 липня з'являється відомий наказ за номером 227. У ньому, зокрема, головкомандувач Іосип Сталін дає розпорядження про створення сумнозвісних штрафних та загороджувальних батальйонів. До слова, за приклад брався досвід противника.

Сили німців значно переважали сили радянських військ. Приміром, кількість солдатів — у 1,7 разу, артилерії й танків — у 1,3, авіації — вдвічі.

З другої половини серпня розгорнулися бої на ближніх підступах до Сталінграда. І вже 23 числа загарбникам вдалося прорватися до Волги північніше міста.

На початок вересня 1942 року на північну ділянку Сталінградського фронту було висунуто 24-ту і 66-ту армії, поповнену свіжими силами 1-у гвардійську армію.

Значну роль відіграли й мешканці міста, з яких формували загони народного ополчення та винищувальні батальйони. Загалом до 50

тисяч сталінградців вийшли обороняти своє місто. А ще 180 тисяч — щоденно будували укріплення.

У середині вересня 1942 року загарбники, отримавши підкріплення, розпочали рішучий штурм міста-героя. Цікаво, що коли йшли бої, німецька пропаганда кілька разів уже оголошувала про свою перемогу. Але й така тактика їм не допомогла.

Приблизно в середині жовтня атаки дещо послабилися. А вже наступного місяця закінчився оборонний етап Сталінградської битви. За чотири місяці боїв ворог втратив майже 700 тисяч солдатів та офіцерів, понад тисячу танків, 1400 літаків.

З 19 листопада розпочався контрнаступ радянських військ. А вже через чотири дні передові загони Південно-Західного фронту зустрілися з частинами Сталінградського фронту. В оточення потрапило 22 дивізії і десятки частин 6-ї та 4-ї танкових армій. Армійське німецьке з'єднання «Дон», яке нараховувало 30 дивізій і яку підтримували 500 танків та 900 літаків, не допомогло. Проте загарбники ще на шість сподівалися. І тому 8 січня 1943 року відкинули пропозицію радянського командування про капітуляцію. Та вже 2 лютого, не маючи іншого виходу, вони погодилися на цю пропозицію.

Поразка німецьких військ під Сталінградом стала початком їх поразки по всій Європі. Загалом, за підрахунками дослідників, у боях загинуло понад півтора мільйона загарбників та мільйон сто тисяч радянських воїнів. На стелі пам'яті вибито й ім'я киянина Георгія Киреева. На щастя, помилково.

Коли розпочалася війна, йому не було й вісімнадцяти. У ніч з 19-го на 20 червня він зі своїми однокурсниками святкував випускний. А вже через два дні Київ почали бомбардувати ворожі літаки. Разом з друзями він пішов до військового з проханням зарахувати їх добровольцями до Червоної Армії. Тих, кому було 18 років, після медкомісії зарахували до військового училища. Інші ж мали дочекатися повноліття.

— А ми нервували! Адже до того, як виповниться 18 років, закінчиться війна! — згадує Георгій Олександрович.

Проте довелося воювати і йому. Спочатку рив оборонні траншеї під Києвом. Згодом разом з іншими юнак працював підсобним робітником на шахті 17-біс, що в селищі Євдокіївка Будионівського району на Донеччині та в райпромкомбінаті в селищі Усть-Уйське Челябінської області.

До армії його призвали в лютому 1942 року. І зарахували курсантом Златоустівського військово-інженерного училища. Там їх учили саперній справі, будівництву доріг та мостів. Наприкінці серпня його разом з товаришами підняли по бойовій тривозі і направили на захід. Куди везуть, ніхто не знав, але догадувалися, що туди, де точилися запеклі бої. Згодом побачили за рікою Сталінград.

Перший бій прийняли під час висадки з катерів.

— Наш 3-й батальйон 96-ї стрілецької бригади 7-го стрілецького корпусу 64-ї армії зайняв лінію фронту на північ від селища Бекеївка вздовж Купоросної балки, — розповідає ветеран. — Бої були жорстокі. Рано настали холоди. Ми, брудні, напівголодні, з обмеженою кількістю боеприпасів, жорстоко билися з ворогом.

Під час чергового артобстрілу в бліндаж, де знаходилося 15 радянських воїнів, влучив снаряд. 12 бійців загинуло одразу ж. Георгія Олександровича та його двох товаришів врятувало те, що вони сиділи за виступом, який дещо погасив ударну хвилю. Поранені, з переломами, вони три години відкопувалися. А коли нарешті вибрався, то санітари їх перев'язали і відправили до шпиталю.

У батальйоні, знайшовши в бліндажі речовий мішок, вирішили, що Георгій Олександрович загинув. І надіслали похоронку батькам, в якій повідомили, що їхнього сина поховано в селищі Купоросне. До слова, про свою «загибель» він дізнався з листа матері.

Згодом, у середині 70-х років, він побував на тому місці. Побачив і братську могилу, в якій були поховані його бойові побратими. І раптом на гранітній плиті прочитав... своє прізвище.

Після лікування він потрапив до іншої частини.

А в листопаді 1943 — знову шпиталь. Осколок засів у ребрах трохи нижче серця. Після лікування його направили на навчання. У

квітні наступного року призначають на посаду помічника командира взводу інженерно-саперного батальйону 2-ї окремої інженерно-саперної бригади. Загалом за свою кар'єру мінер Георгій Олександрович знешкодив близько 10 тисяч вибухонебезпечних предметів — різноманітні міни, фугаси, снаряди, авіабомби.

Листопад, 1944-й. Під час виконання чергового завдання радянські воїни настовхнулися на німців. Автоматною чергою Георгію Олександровичу роздробило нижню щелепу і праве плече. На цей раз у шпиталі довелося лежати значно довше — аж до серпня 1945 року. Саме в цей час він захопився літературою. Точніше, поезією. І ліричною, і пов'язаною з війною. До слова, в його активі понад десять виданих збірок. Нині готується до друку ще одна. Він — автор численних статей, нарисів, які публікували періодичні та окремі видання. На його вірші писали музику такі відомі композитори, як Олександра Пахмутова, Климентій Домінчен, Костянтин М'ясков. Вони — в репертуарі народних артистів СРСР Людмили Зікиної, Юрія Богатикова та інших. Георгію Кирееву присвоєно звання лауреата Міжнародної премії імені Гулака-Артемовського.

Цікаво, що 35 років працював він у місці, аж ніяк не пов'язаному з лірикою, а скоріше з холодним розрахунком, — Міністерстві фінансів.

Проте й нині, на пенсії, йому вистачає роботи. Адже він — заступник голови Ради ветеранів Голосіївського району столиці. А отже, потрібно розв'язувати багато питань. Та й до шкіл району та військових частин доволі часто запрошують. І школярам, і солдатам цікаво зустрітися з такою неординарною особистістю.

По-іншому склалася доля Гулі (Маріонелли) Корольової. Ще в трирічному віці вона знялася у фільмі «Каштанка», а згодом у ще кількох, серед яких відомий «Рязанські баби». Напередодні війни Гуля закінчила 47-му київську школу і поступила до одного з вузів. На початку трагічних подій її було евакуйовано. В евакуації вона народила сина, але коли отримала похоронку на чоловіка, то, залишивши малюка матері, сама пішла на фронт. Під Сталінградом вона служила санінструктором 780-го стрілецького полку 214-ї стрілецької дивізії. 24 листопада 1942 року у бою за одну з висот вона винесла з поля бою майже 50 поранених. А коли загинув командир, то підняла в атаку бійців. І одна з перших увірвалася до ворожого окопу. У тому бою її було тяжко поранено. На жаль, лікарі не змогли врятувати її життя. Вона посмертно була нагороджена орденом Червоного Прапора. Але родина нагороду не отримала. І лише за клопотанням столичного Музею Великої Вітчизняної війни у 1956 році Верховна Рада Радянського Союзу урочисто передала нагороду родині. А нині він зберігається в меморіальному комплексі «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни».

Ось такі різні долі об'єднав Сталінград.

Богдан ДОВНИЧ.

Р. S. Висловлюємо подяку за допомогу у підготовці матеріалу працівникам Меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни».

В НОМЕР

Діти воєнного Сталінграда: ровесники по нещастю

*Виповнюється 60 років
від початку битви за Сталінград.*

В тій битві полягло майже два мільйони наших воїнів, чиїм девізом були слова «За Волгою для нас землі нема!» Та полягли там не лише воїни, а майже всі жителі міста й багато біженців, переважно з України. Біженців хоч так-сяк перекидали через Волгу, бо не було де їх розмістити і чим годувати. Місцевих жителів не евакуювали, навіть дітей. Чому? Це питання довго замовчувалося.

З початком війни майже все чоловіче населення міста було мобілізоване на фронт. Залишилися ті, хто працював на військових заводах. Решта, і таких більшість, — жінки, діти, старі. Це були люди різних національностей. Мої батьки родом з України — обоє з села Злинка, що на Кіровоградщині. А приїхали до Сталінграда у 1929 році, будувати тракторний завод. Там їм дали кімнату в комуналці в будинку № 529, поруч із тракторним заводом. Я народилася вже там.

Коли почалася Сталінградська битва, мені йшов 11-й рік. Отож, усе чітко пам'ятаю. А моєму братику — всього 5 місяців. Ми опинилися у самому епіцентрі боїв за місто, які почалися від тракторного заводу, там і завершилися. Нашого батька взяли на фронт на 8-й день війни. Йдучи на війну, солдати були впевнені: влада не залишить їхні сім'ї в біді. Та коли 17 липня почалася Сталінградська битва, мешканцям міста про небезпеку не повідомили. 20 липня скликали партактив, на якому перший секретар обкому партії, він же голова міського комітету оборони Чуйнов зачитав директиву з Москви, де була вимога «покінчити з евакуаційними настроями» і «забезпечити безперебійну роботу промисловості». Це була заборона на евакуацію населення Сталінграда, в тому числі й дітей. Навіть знаменитий наказ №227 для військ («Ні кроку назад!») було віддано пізніше — 28 липня.

Так мешканці опинилися замкнені в місті (правда, громадян німецької національності вивезли за 24 години). Евакуювали в тил устаткування і майно підприємств, разом із сім'ями спеціалістів. Евакуювали навіть усіх злочинців з в'язниць. А діти Сталінграда залишилися на місці. Їх до переправи й близько не підпукали. 8 серпня німці піддали місто масованому бомбардуванню, а 11 серпня керівники Сталінграда вивезли свої сім'ї з усім майном за Волгу.

А катастрофа наближалась. Паулюс віддав наказ оволодіти півднем і центром Сталінграда. Операція почалася 23 серпня. Ця дата стала апокаліпсисом для міста. Літаки летіли з інтервалом в 2,5—3 хвилини й скидали на голови беззахисних людей силу бомб, знищуючи все живе й неживе навкруги. Земля ходила ходором. Тільки в перший день таких бомбардувань загинуло понад 42 тисячі цивільного населення — місцевих жителів і біженців. Невдовзі міста не стало: з 23 серпня по 14 вересня на Сталінград було скинуто майже 50 тисяч фугасних бомб вагою від 50 до 1000 кг кожна та безліч запалювальних бомб. 14 вересня влада покинула місто. А люди, в тім числі й діти, лишилися.

Й одна з тих дітей. Була контужена, поранена, обпечена. Чудом залишилася живою, й досі не віриться. Вирвалися із того пекла 8 жовтня 1942 року, а 15 жовтня фашисти зайняли тракторний завод.

У Волгограді в 1980 році створено асоціацію «Діти воєнного Сталінграда». Її членом може бути той, кому не виповнилося 16 років на 23 серпня 1942 року і хто після цієї дати хоч якийсь час знаходився в місті. Нинішня влада Волгограда співчуває цим людям, що зазнали в дитинстві усіх жахів Великої битви. На місцевому рівні їм надано деякі соціальні пільги. Їх шанують нарівні з фронтовиками. Асоціація збирає «дітей» з усього близького та далекого зарубіжжя. Зараз вона налічує близько 12 тисяч чоловік різних національностей.

В Україні теж є ті, хто в дитинстві пройшов усі дев'ять кіл сталінградського пекла. У нас усі категорії особливо постраждалих під час війни дітей: блокадники Ленінграда, малолітні в'язні концтаборів та гетто і діти, що перебували в лісах разом з батьками-партизанами, — прирівняні до учасників бойових дій. Тільки про дітей воєнного Сталінграда забули.

Починаючи з 1995 року, я розшукую цих своїх ровесників. За 7 років з усієї України відгукнулося близько 60 чоловік, а більше навряд чи знайдеться. Та багатьом з них буде важко документально довести факт свого перебування в обложеному Сталінграді.

У Держдумі Росії підготовлений до розгляду в першому читанні проект федерального закону «Про соціальну підтримку дітей воєнного Сталінграда». Обнадійливу відповідь на мій запит від 1 березня 2001 р. я отримала і з Верховної Ради України. Будемо сподіватись і чекати.

Ольга КОЗИРЕВА.

Київ.

Підводні рифи безробіття

АКТУАЛЬНО

Проблема безробіття актуальна для Рівненщини: з цього показника область на першому місті в країні. Рівень безробіття тут становить 7,38 відсотка проти 3,83 «середньоукраїнських». А на кожне робоче місце претендує 23 особи, тоді як в державі — вісім. Особливо потерпають мешканці сіл: із 296 тисяч працездатного населення 25 тисяч мають статус безробітного. Це й стало приводом для розмови з директором Рівненського обласного центру зайнятості Іваном ТКАЧУКОМ.

— Іване Федоровичу, які причини досить високого рівня безробіття?

— Його, на мою думку, зумовили труднощі з проведенням економічних реформ, а також нинішня ситуація з наданням субсидій та соціальних допомог. До того ж Рівненщина завжди була трудонадлишковою. Навіть за часів Союзу, коли проблеми зайнятості не було, мешканці північних районів області виїздили на заробітки до Росії, Сибіру, на південь України.

Серед причин — недостатня увага створенню нових робочих місць, розвитку підприємницьких структур, особливо на селі, недосконалість чинного законодавства з усього спектра питань зайнятості. До цього додався ще й негативний вплив наслідків Чорнобильської катастрофи у північних районах області.

— Від багатьох керівників підприємств, утворених у результаті реформування, чула, що вони потерпали від нестачі робочої сили, особливо під час сезонних робіт. Навіть у Рівному читала оголошення, в яких запрошують городян на прополування цукрових буряків. Отож ро-

бота на селі є, а безробітних не меншає?

— Так, робота на селі є, але основна причина звернень селян у центри зайнятості — відсутність такої, за яку платять гроші. Заборгованість у зарплаті в сільгосппідприємствах велика, у деяких за місяць отримують менше п'ятдесяти гривень, до того ж часто практикують натуроплату. А в центрах зайнятості безробітний хоча б рік гарантовано має мінімальну допомогу в розмірі 67 гривень.

Та й чинний закон з надання субсидій і соціальних допомог змушує людину звертатися до служби зайнятості. Адже безробітний може розраховувати ще й на субсидії та соціальну допомогу, якщо його сім'я малозабезпечена.

Показник з безробіття на селі справді пригнічує. Але він був би набагато вищий, якби у центри зайнятості зверталися всі, хто без роботи. Досі до нас приходять лише третина таких людей. Одні цього не роблять через необізнаність із законодавством, інші соромляться одержувати від держави допомогу, маючи при цьому особисті підсобні господарства, а отже, й дохід.

— В області понад 200

тисяч особистих підсобних господарств — лише за два останні роки 13,4 тисячі селян вийшли з паями із сільгосппідприємств. За п'ять місяців нинішнього року «індивідуалами» вироблено половину валової сільгоспродукції Рівненщини. І ще така статистика: на одне особисте господарство припадає в середньому 2,5 гектара землі і три голови худоби. Всю вироблену у себе на обійсті продукцію селянин не може спожити — лишки продає, а відтак — отримує дохід. То чи має моральне право реєструватися як безробітний?

Але через те, що власник особистого підсобного господарства ніде не обліковує своєї продукції, він втрачає соціальні гарантії: право на пенсію, бо не сплачує внески до Пенсійного фонду, на виплату лікарняних, бо не здійснює відрахувань у фонд соціального страхування тощо. Тобто у випадку біди залишається наодинці зі своїми проблемами.

— Справді, ця проблема є і потребує законодавчого розв'язання, зокрема щодо статусу особистого підсобного господарства. Людина повинна мати соціальні гарантії. Водночас, необхідно врегулювати законодавство щодо надання статусу безробітного власникам особистих підсобних господарств. Адже в сусідній Польщі, якщо сім'я має два гектари землі, ніхто з її членів не одержить статус безробітного. В нашому законодавстві щодо цього — прогалина.

Для багатьох селян є проблемою збути лишки сільгоспродукції. Відтак на цьому



Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

наживаються ділки. Купивши за безцінь у селянина бичка, вони «наварюють» більш як п'ятсот гривень. Якби існувала прийнятна система заготівель, багато людей не пішло б до нас реєструватися, бо мало б за що жити.

— Програмою зайнятості населення в області передбачено створити цьогоріч 5364 робочі місця. Як виконується накреслене?

— За п'ять місяців створено 3082 робочі місця, переважно за рахунок дотацій та одноразових виплат. А де ж кошти підприємств та організацій, бюджетів усіх рівнів? Скажімо, у Радивилівському районі, де надзвичайно високий рівень безробіття — майже 14 відсотків, а серед сільського населення — 16,6, за п'ять місяців за кошти фонду зайнятості створено 46 робочих місць, водночас із інших джерел профінансовано лише п'ять.

До того ж у сільськогосподарських структурах є заборгованість заробітної

плати, внесків у фонд соціального страхування на випадок безробіття. Згідно з чинним законодавством не маємо права дотувати їм нові робочі місця.

В області є підприємства з високим рівнем зарплати. Людині, яка йде на роботу на дотаційні робочі місця, ми можемо виплачувати лише середню заробітну плату в промисловій сфері області. Вона часто-густо є набагато нижча від тієї, що виплачують на підприємстві. А тому працевлаштовані почувуються людьми другого гатунку.

— Наскільки ефективно безробітні використовують кредит для започаткування власної справи?

— Перш ніж видати такий кредит, безробітний має захистити свій бізнес-план. Є чимало прикладів, коли люди, взявши кредит у центрі зайнятості, не лише самі міцно стають на ноги, а й створюють робочі місця для інших. Так, один з мешканців селища Гоща на

кредит у сім тисяч гривень започаткував власну справу — майстерню з ремонту автомобілів, прийнявши на роботу ще трьох осіб.

Але, на жаль, механізм надання позичок призупинено, поки Верховна Рада не внесе зміни в Закон про соціальне страхування на випадок безробіття, де було б передбачено таке кредитування.

— Як використовуються можливості оплачуваних громадських робіт?

— Не сповна. Практикуємо догляд за самотніми літніми людьми, інвалідами. Таким громадянам відремонтовано оселі, упорядковано городи. Залучаємо безробітних до благоустрою населених пунктів. У такій ситуації людина не почуватиметься прохачем, який розраховує на допомогу держави, а є заробітчанином, що дуже важливо з моральної точки зору.

Інтерв'ю взяла
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАТ «Донбас ВІО» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів 31 серпня 2002 р. в приміщенні адміністративного корпусу ЗАТ «Донбас ВІО», що знаходиться в м. Луганськ, вул. Коцюбинського, 6.

Порядок денний:

1. О реорганізації ЗАТ «Донбас ВІО» в ТОВ «Донбас ВІО».
 2. Затвердження установчих документів ТОВ «Донбас ВІО».
 3. Про призначення голови ТОВ «Донбас ВІО».
- Строк: 17.07.2002 р.
Факс: 8-(0642) 53-41-21.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157,) порушив справу № 3/326 про визнання банкрутом дочірнього підприємства «Багатогалузеве підприємство комунального господарства» Закритого акціонерного товариства лікувально-оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця» код ЗКПО 31349298, юридична адреса: 84110, Донецька обл., місто Слов'янськ, вул. Лизенко, 1, розрахунковий рахунок 26005230022121 у Слов'янській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 334226.

Розпорядником майна призначено Колесникова С. М. (ліцензія № 000183).
Вимоги кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування.

Вважати недійсними слідуєчі загублені ЗАТ «Броварський завод пластмас» документи:

1. Свідцтво про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності № 00203594 видане Броварським міськвиконкомом.
2. Свідцтво про власність № П-413, видане Фондом держмайна України.
3. Довідка про присвоєння ідентифікаційного коду № 00203594, видана Державним комітетом статистики України.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № 15/51/02 про банкрутство Державного підприємства «Токівський гранітний кар'єр», с. Токівське, Апостолівського району, Дніпропетровської області. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевцова Юрія Олександровича ліцензія АА № 047938. 49107, м. Дніпропетровськ, вул. Генерала Пушкіна, 123, тел. (056) 796-90-46.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Крим за документами — не курорт

Це дає змогу багатьом «діячам» тіньової індустрії відпочинку збагачуватися, обминаючи бюджет. Суми неврахованих податків обчислюються мільйонами. Не стало винятком і нинішнє літо.

За даними постійної комісії з економічної, бюджетно-фінансової і податкової політики Верховної Ради автономії, на сьогодні офіційно зареєстровано всього-на-всього близько восьми тисяч квартирнодавачів, у помешканнях яких відпочивають понад півтора мільйона курортників.

Навіть вони мали б принести в бюджет 2,5 мільйона курортного збору, та збирають зазвичай менш як 700 тисяч. Скільки незареєстрованих власників приватних пансіонатів і квартир під задуху сьогодні — знову не знає ніхто.

Досі вислизують з ринкового збору не лише численні стихійні торжища, а й майже всі з 300 зареєстрованих кримських ринків з їхніми 35 тисячами місць.

Незважаючи на те, що курортні міста, селища і села вже наповнилися відпочивальниками і тепер замість грошових потоків у місцеві бюджети пливають кволі струмочки коштів, а загальний борг півострова за спожиту електроенергію неухильно зростає, бюджетники досі не знають чи виплатять їм відпускні... А солідні гроші від очікуваних нині майже шести мільйонів відпочивальників уже знову «пролітають» поза бюджетом, і, попри оголошений урядовцями автоно-

мії «тотальний контроль», як і до цього... опиняються в кишенях армії кримських тіньовиків.

До кінця весни Державна туристична адміністрація і Міністерство охорони здоров'я України мали розробити положення про приватні пансіонати. Та знову «не встигли». Тому Верховна Рада автономії сама унормувала оподаткування квартирнодавачів. Окремо для некурортних і курортних місцевостей. Для останніх податки вищі: з червня по жовтень вони становлять, залежно від якості житла, від 3 до 15 гривень за ліжко на місяць, за кожне додаткове податок збільшується на 100 відсотків і залишається в місцевих бюджетах. Причому місцевим Радам дано право їх збільшувати, але не вище, ніж удвічі.

Депутати встановили ставки місячного прибуткового податку з громадян, що здають житло в некурортних місцевостях, у таких розмірах: житло без зручностей — 15 грн., житло зі зручностями: 1-кімнатна квартира — 35 грн., 2-кімнатна — 50 грн., 3-кімнатна — 70 гривень. За здачу житла внайми без виплати фіксованого прибуткового податку і придбання патенту громадян притягують до кримінальної відповідальності відповідно із законодавством України.

Та доки відкритим залишиться питання статусу Криму як курортного регіону, тіньовий бізнес оздоровниць, південнобережної інфраструктури, торгівлі,

виробників різних послуг на порядок переважатиме прибутки держави і тих, хто працює легально.

Це лише один аспект старої проблеми пріоритетності для Криму курортної галузі, адже бюджету тих міст, які ми традиційно називаємо курортними, фактично нічим не відрізняються від бюджетів усіх інших населених пунктів. Насправді виходить, що крім Ялти та Євпаторії, які мають офіційний статус курортних міст, більше таких на півострові ніби й немає. Невідпрацьовано й саме нормативне поняття статусу курортного міста. То як тоді застосувати введений керівництвом Криму на територіях багатьох районів автономії курортний збір? Невідомо, на що його вводити і за що збирати: за користування кожним гостем кримськими цілющими сонцем, морем і повітрям чи за перебування на узбережжі?

Але ж вартість цієї землі досі ніким офіційно не встановлена. Чи не тому, що щедро роздається і продається потрібним людям? Чи не через це Крим і сьогодні не лише не має генерального плану забудови прибережних зон і селищ, а й навіть чітко визначених їх територіальних кордонів?

Селищні ради досі не знають, чи можуть вони використовувати на потреби своїх мешканців навіть найближчі пляжі. Інші місцеві органи влади не відують, як примусити платити податки власників численних приватних пансіонатів, які роз-

раховуються за землю за ставками особистого землеволодіння виділеного під сад і город, а насправді розкрутили тут надприбутковий курортний бізнес. Забудовується ж ця земля на диво стрімко навіть в забороненій санітарній стометровій прибережній зоні як завгодно і будь-ким.

Тим часом, цей майже неконтрольований процес забетонування берега самобудами стає дедалі бурхливішим. Комусь вигідне гальмування паспортизації курортних земель і розробки генерального плану їх забудови на очах нещадно нівець природну красу сонячного півострова, позбавляючи його перспектив престижного рекреаційного курорту.

Коли ж Крим отримає генплан свого санаторно-курортного і туристичного розвитку, невідомо. Так само не зрозуміло, чому з року в рік влада автономії і вища відкладає на потім животрепетне завдання визначення статусу Криму і пріоритетних напрямів його розвитку, напрацювання правової бази, проведення функціонального зонування територій, паспортизації санаторно-курортного комплексу?

Чи не буде так, що на час його появи більшість ділянок такої жаданої і дорогої прибережної землі виявиться вже забудованою непевними власниками, які нині так інтенсивно, захилено і безборонно загарбують найпрестижніші і найчарівніші місця, в тому числі заповідні?

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Комплексна за формою і масштабна за змістом

Прогресивний розвиток України як незалежної європейської держави, правової, соціальної можливі лише на шляху формування громадянського суспільства з конкурентоспроможною економікою, здатною стряцати розв'язанню найскладніших завдань вільного суспільного розвитку. Йдеться про суспільство, де людина є реальною головною метою функціонування держави, зміст і спрямованість діяльності якої визначаються правами і свободами людини та їх гарантіями, де людина є фактично засобом досягнення певних цілей владних структур, де закони, що ухвалюються державою, існують заради людини і враховують оптимальні розмежування та взаємодію суспільних сфер публічних та приватних інтересів.

Основним завданням демократичної трансформації українського суспільства, що закріплене сьогодні в Конституції України, якій 28 червня виповнилося шість років, є визнання і забезпечення умов розвитку правомірної поведінки людини як найвищої соціальної цінності. Але, розуміючи трансформацію не тільки як факт, а і процес, як діалектичний динамічний рух, у цьому горічному посланні Президента України до Верховної Ради йдеться про необхідність істотних змін у механізмах трансформаційних процесів, їх системного оновлення. Нині суспільно усвідомлено, що не можна ототожнювати поняття системної трансформації правової системи і удосконалення системи права або національного законодавства. Якісне соціальне перетворення, яке переживає сучасне українське суспільство, — багатовимірний системний процес, що охоплює всі сторони і сфери життєдіяльності соціуму (культуру, право, економіку, державу, ідеологію, законодавство, політику тощо) і, головне, їх взаємозв'язок. Як відомо, сучасна соціальна теорія репрезентує суспільство як органічно цілісний, динамічний і багатфункціональний соціальний організм, якому властиві і раціональні, і ірраціональні чинники, взаємопов'язані з розумом людини, з її творчістю. Отже, сучасна демократична трансформація України являє собою якісне перетворення на правових засадах усіх складових українського суспільства — його економічної, політичної, юридичної, ідеологічної та інших систем і їхніх взаємозв'язків, організації державної влади, зокрема законодавчої діяльності, державного управління, судочинства тощо. Суспільна трансформація окрім того вимагає обов'язкового формування нового суспільного світогляду і свідомості, у тому числі політичної і правової.

Як доводить світовий досвід суспільних перетворень, та й наш

власний досвід першого десятиріччя незалежної України, жодні соціальні реформації, особливо системного характеру, неможливо ефективно здійснювати без опори на серйозні сучасні методологічні та теоретичні дослідження і рекомендації. Це стосується і трансформації вітчизняної правової системи, «успадкованої» від колишнього СРСР, у тому числі вітчизняної юридичної науки, її складових — державознавства й правознавства. Вони мають методологічно і теоретично забезпечувати реальні процеси національного державотворення і правотворення, спрямовані, зокрема, на розв'язання юридичного аспекту системної кризи українського суспільства. Сьогодні вже не викликає сумнівів, що вітчизняна юридична наука покликана сприяти формуванню правової системи незалежної України на основі істотного оновлення своєї методологічної і теоретичної бази. Слід визнати, що для розвитку вітчизняної юридичної науки замало міжнародної науково-теоретичної конференції «Проблеми методології сучасного правознавства», яка була організована і проведена ще в жовтні 1996 року в Києві. Для наукового обґрунтування стратегії суспільного і державного життя України відповідно до всевітньо визнаних демократичних стандартів і особливостей національного розвитку потрібні постійні спеціальні наукові дискусії, науково-теоретичні конференції, творетико-методологічні дослідження.

Одним із таких досліджень, яке, як видається, сьогодні має розцінюватися фундаментальним правовим твором, спрямованим на забезпечення подальшої розбудови національної державності, формування демократичних правових інституцій, є робота члена Академії правових наук України, доктора юридичних наук В. Селіванова «Право і влада суверенної України: методологічні аспекти». Видана у 2002 році книга являє собою монографію, не тільки

комплексної за предметом і методом дослідження, а й масштабної за своїм змістом. У ній розглядається широке коло питань: від аналізу більшовизму як певної політичної ідеології та характерних рис радянського тоталітаризму до формування власного авторського бачення основних шляхів та напрямів побудови демократичної, правової і соціальної незалежної української держави; від спроб розроблення сучасної теорії пізнання та перетворення юридичної дійсності в Україні до розкриття на цій основі таких складних проблем теорії і філософії права, як істина в праві, право і свобода, свобода, юридична рівність і відповідальність тощо. Головною ідеєю цього монографічного дослідження, як слушно зазначає у вступному слові до цієї книги академік В. Тацій, є гуманізація вітчизняного права, впровадження, в юридичну науку і практику «людноцентристської» ідеології, відповідно до якої не тільки права і свободи людини та їх гарантії мають визначити зміст і спрямованість діяльності держави, а й сама поведінка людини має бути правомірною, морально виправданою, і вона має нести відповідальність не тільки за свою дію, а й за майбутнє країни і всієї планети.

Поділ змісту книги на дві частини дав змогу зосередитися першій з них на питаннях демократичної трансформації українського суспільства, а в другій — на методологічних аспектах теоретичного забезпечення практики юридичних перетворень в Україні. Тим самим автору вдалося домогтися певної логіки викладення матеріалу, незважаючи на багатоплановість останнього. Застосування в роботі комплексного, великомасштабного підходу до дослідження права і влади та відносин і між ними, і з іншими соціальними явищами, дав можли-

вість відтворити цілісну картину їх взаємодії, показати не тільки здобутки сучасних державно-правових процесів, а й виявити певні прорахунки державної політики трансформації українського суспільства, їх причини, показати можливі шляхи їх подолання в майбутньому.

Перелік використаної літератури містить, поряд з новітніми публікаціями, найкращі взірці спеціальної юридичної та загальнонаукової літератури — серед них і дореволюційні видання. У тексті книги також даються посилання на цитовані джерела. Це, без сумніву, полегшує засвоєння матеріалу даного наукового дослідження. Але, враховуючи багатоглибкість предмету дослідження і компетенцію застосованої методології, доцільно було б додати до книги предметний покажчик. Незважаючи на окремі спірні положення даної книги, зокрема щодо авторського бачення взаємозв'язку правового і юридичного (правові й юридичні відносини, правова і юридична політика, правова й юридична культура тощо) в процесі розвитку соціальної дійсності, зазначене дослідження являє собою певну національну наукову цінність. Можна стверджувати, що це — досягнення вітчизняної юридичної науки. Результати цього дослідження мають бути використані в процесі розроблення і сучасної концепції розвитку вітчизняної юридичної науки, і основних засад правової політики України, заходів для їх провадження в практику державної діяльності.

Олександр КОПИЛЕНКО,
академік Академії
правових наук України.



СПОРТ

Три заповіді гонщика

Хоча візит до Києва знаменитого гонщика автоперегонів Формула-1 Девіда Кулхарда мав швидше розважальний характер, усе-таки Девід поділився деякими своїми професійними та особистими таємницями.

Тепер уже й ми на власні очі переконалися, що Девід — повна протилежність попереднього лідера МакЛаренівської «конюшні» Міки Хаккінена. Він комунікабельніший, балакучіший, справжній «світський лев», котрий після перегонів розслабляється й відпочиває не у вузькому сімейному колі, а на гучних вечірках із друзями (і не тільки). Шотландець пояснює це тим, що під час перегонів й у побуті «не може зберігатися той само рівень енергетики»: «Потрібен певний баланс, як у керуванні авто».

Якщо з балансом у знаменитого шотландця поки що все гаразд, то з географією та лінгвістикою, певно, проблеми. Москва й Україна для нього досі щось «із однієї опери», а в Києві він запам'ятав лише одне слово: «горілка». Правда, пообіцяв: якщо приїде в Україну знову, обов'язково що-небудь вивчить.

А ще розслабитися після шалених перегонів Девіду допомагає музика. Він зізнався, що слухає її щодня з ранку до вечора. Яку? Залежить від настрою: важку чи мелодійну. «Якщо я зранку почую якусь мелодію і вона мені сподобається, то крутиться в голові цілий день». Оскільки Девід не полюбає сам керувати звичайним авто й доручає це комусь іншому, то саме дорогою він, як каже, може «багато думати, осмислювати і перезосереджуватися».

Усіх уболівальників команди Вест МакЛарен Мерседес після того, як з великих перегонів пішов двократний чемпіон світу Міки Хаккінен, цікавить, як працюється нині Девіду Кулхарду без нього. Девід, котрий провів в одній команді з Мікою шість чемпіонатів світу (1996—2001), зізнався: «Я скажу за Хаккіненом, тому що він завжди ставив і переді мною серйозні завдання, він дуже швидкий гонщик і зовсім по-іншому відчуваєш себе, коли його немає в команді». Однак жодною інформацією про Міку Девід нині не володіє (принаймні, так запевняє): «Він багато часу присвячує сім'ї, і я дуже здивуюся, якщо він повернеться в перегони». Свого нинішнього партнера по команді — фіна Кімі Райкконена — Девід Кулхард також назвав «дуже швидким пілотом з великим потенціалом». У кожного гонщика, за словами Девіда Кулхарда, мусить бути три основних правила-заповіді: вміти керувати авто, не боятися швидкостей і вчасно сконцентруватися.

Своє майбутнє Девід нині бачить лише в автомобільному спорті найвищого класу — Формулі-1. Поки що його плани і мрії пов'язані лише з кар'єрою пілота команди МакЛарен Мерседес, з якою 31-річний гонщик ще не збирається прощатися. Шоправда, для того, щоб збулася його основна мрія — стати чемпіоном світу, — Девіду потрібно так мало і так багато — перемагати. За 133 старти на Гран-прі за свою кар'єру Кулхард перемагав 12 раз, торік в особистому заліку пілотів він посів друге місце. Цього сезону шотландець піднімався на п'єдестал пошани чотири рази, в тому числі перемігши в одному з найпрестижніших Гран-прі Монако. Однак мрія його життя поки що залишається журавлем у небі.

Нагадаємо, що після десяти Гран-прі чемпіонату світу в автоперегонах Формула-1 у заліку пілотів уже недосяжно лідирує Міхаель Шумахер на Ферарі (86 очок), за ним — його однокомандник Рубенс Баррікелло (32), потім — Хуан Пабло Монтойя (31) та Ральф Шумахер (30) на Вільямсі БМВ, далі — Девід Кулхард (26) та Кімі Райкконен (11) на Вест МакЛарен Мерседес. Попереду в чемпіонаті ще сім етапів.

Юліана ШЕВЧУК.

На знімку: аж ніяк не всім «формульним» фанатам вдалося отримати автограф у Девіда Кулхарда — його перебування в Україні було розписано по хвилиналих.



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.



КРУ перевірило шкільні журнали

Значні кадрові зміщення відбулися в управлінні у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС. А напередодні було перевірено, як управління використову-

вало цільові кошти. Як з'ясувалося, 534,8 тисячі гривень Чорнобильського фонду пішли не за призначенням, повідомив начальник КРУ в Чернігівській області Федір

Уляненко. Найпоширеніше порушення — оздоровлення дітей, які не мають статусу потерпілих. Співробітники КРУ, перевіряючи у кількох районах класні журнали, з'ясу-

вали, що вряжені Чорнобилем школярі відвідували уроки, а замість них у санаторіях відпочивали здебільшого здорові діти.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Фінансовий звіт "МІЖНАРОДНОГО КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ" 300658					
Звіт про прибутки та збитки КБ на 1 липня 2002 року Форма N2_00.01			Зведений балансовий звіт банку (з даних 02 файлу) на 1 липня 2002 року Форма N11.01		
(коп.та сота частка од.валют)			коп.та сота частка од.валют)		
Сим-вол	Стаття доходів	Усього	Статті балансу	На початок року 01-01-2002р.	Усього 01-07-2002р.
Доходи		1313513456	АКТИВИ	10677881926	12091317242
60	Процентні доходи	904171095	Готівкові кошти	413909713	391336001
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	8572703	Банківські метали	0	0
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарськоо діяльності	867974440	Дорожні та інші чеки	2649250	2664400
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	15822660	Кошти в НБУ	1077189654	913890868
605	Процентні доходи за цінними паперами	2520	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери,емітовані НБУ у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ Резерв під знецінення	0	0
609	Інші процентні доходи	11798772	казначейських ЦП	0	0
61	Комісійні доходи	233566355	Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
610	Комісійні доходи за операціями з банками	1029448	Кошти в інших банках	566853335	528362293
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	232536907	Резерв під заборгованість інших банків	1301612	110484
62	Результат від торговельних операцій	144565819	Нетто: кошти в інших банках	565551723	528251809
63	Інші банківські операційні доходи	7531751	Цінні папери в портфелі банку на продаж	6000000	60274728
639	Інші банківські операційні доходи	7531751	Резерв під знецінення ЦП на продаж	3000000	3000000
6397	Штрафи,пені,що отримані за банк. операціями	359473	Нетто: цінні папери в портфелі банку на продаж	3000000	57274728
64	Інші небанківські операційні доходи	23662182	Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	100200	100200
649	Інші небанківські операційні доходи	23662182	Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	15599322	15599322
67	Повернення списаних активів	16254	Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані кліінтам	6959479426	8375078209
671	Повернення списаних активів	16254	Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані клієнтам	177953074	192441358
70	Процентні витрати	372603597	Нетто: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані кліінтам	6781526352	8182636851
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	13812869	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	155790000	180000
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарськоо діяльності	160231856	Основні засоби та нематеріальні активи	1392904648	1555563482
703	Процентні витрати за коштами бюджету та позабюджетних фондів Украони	7793176	Зношення основних засобів та нематеріальних активів	255983345	348343429
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	190765696	Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	1136921303	1207220053
71	Комісійні витрати	51281967	Нараховані доходи до отримання Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	102621748	171174004
710	Комісійні витрати	51281967	Нетто: нараховані доходи до отримання	12698660	22725018
73	Інші банківські операційні витрати	76883767	Інші активи	89923088	148448986
739	Інші банківські операційні витрати	76883767	Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	440393774	649370597
7397	Штрафи,пені, що сплачені за банк. операціями	186243	Нетто: інші активи	4572253	5556373
74	Інші небанківські операційні витрати	696366076	СУКУПНІ АКТИВИ	435821521	643814224
740	Витрати на утримання персоналу	370332487	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	10677881926	12091317242
7400	Основна і додаткова заробітна плата	290274446	Кошти банків	7740546369	9058529874
7401	Внески на державне соціальне страхування	77109597	Депозити та кредити банків у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0	0
74011	з них: збір на соц.страхув. на випадок безробіття	3562832	Кошти клієнтів	432143180	665000000
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	2877513	Інші депозити	7158584207	8219925047
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	18042662	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
7411	Податок на землю	269002	Кредити, отримані від міжнародних та інших фінансових організацій у т.ч. кредити, отримані через НБУ	0	0
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	17773660	Субординована заборгованість	0	0
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	130114211	Нараховані витрати до сплати	66473753	113973399
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	25156795	Інші зобов'язання	83345229	59631428
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	10925302	СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	7740546369	9058529874
7423	Амортизація	94032114	КАПІТАЛ	293733557	3032787368
743	Інші експлуатаційні витрати	70787067	Статутний капітал	10677881926	12091317242
744	Витрати на телекомунікаціо	41210266	Зареєстрований статутний капітал банку	0	0
745	Супутні небанківські операційні витрати	48623581	Несплачений зареїстрований статутний капітал банку	0	0
749	Інші небанківські операційні витрати	17255802	Нетто: сплачений зареїстрований статутний капітал банку	3504100000	3504100000
7497	Штрафи,пені, що сплачені за госп.операціями	380589	Капіталізовані дивіденди	0	0
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних	37641619	Викуплені власні акції	823432000	778432000
770	Відрахування у резерви	27753603	Результат минулих років	145192024	241934463
772	Відрахування в резерви під сумнівну Прибуток (збиток) до сплати податку	9888016	Прибуток минулого року, що очікуї затвердження	0	0
79	Податок на прибуток	28284619	Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0
	Чистий прибуток (збиток)	50451811	Емісійні різниці	624000	624000
	----- активів -----		Загальні резерви	9017387	14109094
	Відрахування у резерви	27753603	Результат поточного року	101834146	50451811
	Відрахування в резерви під сумнівну Прибуток (збиток) до сплати податку	9888016	СУКУПНІЙ КАПІТАЛ	2937335557	3032787368
	Прибуток (збиток) до сплати податку	78736430	СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	10677881926	12091317242
	Податок на прибуток	28284619	Активи-пасиви (має бути 0)	0	0
	Чистий прибуток (збиток)	50451811	Активи NN 380,390,391,392	5009704107	5848680951
	Голова Правління	Савченко О.В.	Пасиви NN 380,390,391,392	5009704107	5848680951
	Головний бухгалтер	Безугла Н.П.	Доходи NN 608,618,638,648	449773229	331286168
			Витрати NN 708,718,738,748	449773229	331286168
			Різниця (має бути 0)	0	0
			Голова Правління	Савченко О.В.	
			Головний бухгалтер	Безугла Н.П.	

До відома акціонерів «Закритого акціонерного товариства «Скілур»: ЗАТ «Скілур» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 3 вересня 2002 року за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Собранецька, 60 об 11.00 годині за київським часом з наступним порядком денним: 1. Про приєднання Підприємства «Скілур» до ЗАТ «Скілур». 2. Про збільшення розміру Статутного фонду ЗАТ «Скілур». 3. Про додатковий випуск акцій. 4. Про внесення змін до Статуту ЗАТ «Скілур». 5. Про внесення змін до Установчого договору ЗАТ «Скілур». 6. Про затвердження договору на ведення реєстру власників акцій. У зв'язку з приєднанням Підприємства «Скілур» до ЗАТ «Скілур» відбудеться збільшення розміру Статутного фонду Товариства до 28 200 000 гривень, шляхом випуску нових простих іменних акцій в кількості 28 024 шт., номінальною вартістю 1000 гривень кожна акцій, на суму 28 024 000 гривень. У разі прийняття рішення Загальними зборами акціонерів Товариства про збільшення розміру Статутного фонду, акціонери ЗАТ «Скілур» мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску. Датою початку підписки на акції, в разі прийняття відповідного рішення Загальними зборами акціонерів, планується встановити 4 вересня 2002 р., датою закінчення підписки 4 грудня 2002 р. У зв'язку з тим, що в порядку денному Загальних Зборів акціонерів передбачено питання про внесення змін до Статуту Товариства пропонуються наступні зміни до Статуту Товариства: «Пункти 4.1., 4.2. Статуту ЗАТ «Скілур» викласти в слідуючій редакції: 4.1. Для забезпечення діяльності Товариства створюється Статутний фонд у розмірі 28 200 000 (Двадцять вісім мільйонів двісті тисяч) гривень, що відповідає 5 298 361,64 (п'ять мільйонів двісті дев'яносто вісім тисяч триста шістьдесят один долар США 64 центи) дол. США по курсу НБУ на день прийняття відповідного рішення про внесення змін до цього Статуту та Засновницького Договору про створення та діяльність ЗАТ «Скілур» від 12 березня 2002 року (100 дол. США = 532,24 грн.). 4.2. Статутний фонд Товариства поділений на 28 200 (двадцять вісім тисяч двісті) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 000 (одна тисяча) гривень кожна. Акціонерам Товариства при собі мати паспорт, а представникам документ, що посвідчує особу та засвідчене, у відповідності до законодавства, доручення. Реєстрація акціонерів з 10.00. <div>Правління Товариства.</div>	
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 24/329-б визнано банкрутом товариство з обмеженою вдповідальністю «Медіал» (код ЄДРПОУ 30633146, м. Київ, вул. Червоноармійська, 112). Ліквідатором по справі № 24/329-б, призначено Каташинського Р. В. Заяви кредиторів про грошові вимоги, підтверджуючі документи та заяви можливих санаторів подаються до Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) у місячний термін з дня опублікування.

ДП «Старт-10» Хмельницького ВАТ «Темп» (код ЄДПОУ 23845378) повідомляє про своє ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛОККО КТД», ОКПО 31744585 — оголошує про ліквідацію. Розрахунковий рахунок № 26009286864001 в КРУ КБ «Приватбанк», МФО 321842. Претензії приймаються протягом двох місяців. Ліквідаційна комісія працюватиме за адресою: м. Київ, вул. Молодогвардійська, 22/5.

Фінансовий звіт акціонерного комерційного банку "АРКАДА"			
Баланс на 1 липня 2002 року			
Рядок	Найменування статті	на 1 липня 2002 року	2001 рік (тис.грн.)
АКТИВИ			
1	Кошти та залишки в НБУ	25544	42519
2	Кошти в інших банках	437	399
3	Цінні папери на продаж	186	513
4	Кредити та заборгованість клієнтів	101074	86535
5	Інвестиційні цінні папери	226	628
6	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	3706	3707
7	Основні засоби та нематеріальні активи	6895	7169
8	Нараховані доходи до отримання	3982	4072
9	Інші активи	3015	720
10	Усього активів	145065	146262
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
11	Кошти клієнтів	99769	104638
12	Нараховані витрати до сплати	133	84
13	Інші зобов'язання	3994	2191
14	Усього зобов'язань	103896	106913
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
15	Статутний капітал	34744	34744
16	Емісійні різниці	13	13
17	Резерви	1 132	999
18	Результати переоцінки	13	13
19	Нерозподілений прибуток	3448	922
20	Результат поточного року	1819	2658
21	Усього власного капіталу	41169	39349
22	Усього пасивів	145065	146262
Голова Правління		К.В.Паливода	
Головний бухгалтер		М.О.Малюга	
Звіт про прибутки та збитки на 1 липня 2002 року			
Рядок	Найменування статті	на 1 липня 2002 року	2001 рік (тис.грн.)
1.1	Процентний дохід	6790	11954
1.2	Процентні витрати	1690	2257
1	Чистий процентний дохід	5100	9697
2.1	Комісійний дохід	9854	17096
2.2	Комісійні витрати	59	308
3	Чистий комісійний дохід	9795	16788
4	Чистий торговельний дохід	-252	318
5	Інший операційний дохід	99	95
6	Операційний дохід	14742	26898
7	Загальноадміністративні витрати	5009	12074
8	Витрати на персонал	4720	8627
9	Прибуток від операцій	5013	6197
10	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	1141	1351
11	Прибуток до оподаткування	3872	4846
12	Податок на прибуток	2055	2188
13	Прибуток після оподаткування	1817	2658
14	Непередбачені доходи/витрати	2	0
15	Чистий прибуток/збиток банку	1819	2658
Голова Правління		К.В. Паливода	
Головний бухгалтер		М.О. Малюга	

Господарський суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) порушив справу № 9/67-6 про банкрутство ВАТ «Ріпкинський льонозавод» (15000, смт. Ріпки, вул. Гагаріна, 4), код ЄДРПОУ 00306325, р/р 26006000405 в АК «Полікомбанк» м. Чернігів, МФО 353100. Розпорядником майна призначено Швидкого Юрія Васильовича (ліцензія Мінекономіки України № АА 250164 від 06.12.01 року).

Старосинявське ДП ВАТ «Темп» м. Хмельницького (код ЄДПОУ 23832016) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців.

Господарським судом м. Суми (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 2) порушена справа № 2988-7/105 про банкрутство Товариства з Обмеженою відповідальністю «Комерційний центр», м. Кролевець, вул. Комуністична, 15, р/р № 260063048601 в АКБ «Авіатекбанк» м. Київ, МФО 337524, код 14003887, іпн. 140038818078, св. пл. ПДВ. 25549557 НВ № 167054. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Атаманову Тетяну Миколаївну (ліцензія серія № 249718 від 19.10.01 р.). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Білгород-Дністровський рибокомбінат» Повідомлення про внесення доповнень до порядку денного загальних зборів акціонерів ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» Правління ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» повідомляє, що на вимогу акціонера, який володіє понад 10% акцій товариства, згідно ст. 43 Закону України «Про господарські товариства», до порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 серпня 2002 року о 10.00 за адресою: Одеська область, м. Білгород-Дністровський, вул. Кишинівська, 36, вносяться додаткові пункти наступного змісту: 4. Про переобрання складу правління ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат». 5. Про переобрання складу спостережної ради ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат». 6. Про переобрання складу ревізійної комісії ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» (якщо будуть перевибори). 7. Про затвердження статуту ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» в новій редакції. 8. Про затвердження положень про правління та спостережну раду. 9. Про участь у господарському товаристві. Голова правління ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» О. В. Ігнатов.

Господарюємо і «Голос» читаємо

«Класичною» для села назвав родину Романенків директор приватного сільгосппідприємства «Плешканівське», що у Золото-ніському районі, Дмитро Лисун.

Лідія працює на молоч-но-товарній фермі дояр-кою, Олександр — механі-затором. Вони більше де-сяти літ передплачують «Голос України».

Опівдні Лідію я застала вдома. Разом з сином во-ни порядкували на городі. Одинадцятирічний Бог-дан, мов справжній косар, рівно клав у покоси отаву. Навіть прихід директора господарства і кореспон-дента не змусив його за-лишити роботу.

— Хлопці у мене робо-тящі, — усміхнулася Ліда. — Старший зранку побіг до бабусі. Він там хазяй-нує. А ми з Богданом по-пораємося дома — нагоду-ємо телицю, поросят, ка-ченят та іншу птицю і пі-демо на ферму...

— Чому ми незмінно передплачуємо «Голос Ук-раїни»? Бо звикли. У ньому завжди є що почи-тати. Мені особливо подо-бається сторінка «Сім'я». Хлопці за спортом слідку-ють. А моя свекруха Олена Семенівна, вчителька-пенсіонерка, живе у сусід-ньому селі. На свою скромну пенсію вона не може передплатити газети, тож ми ділимося з нею. Про те, що вчитає Олена Семенівна у «Голосі Укра-їни», вона обов'язково розкаже сусідам. Така ось у нас виходить сільська політінформація...

Поки балакали, повер-нувся з косовиці Богдан, міцний хлопчик. Він пра-цює на фермі — хоче заро-бити собі на обновки до школи, а може, і на «прос-тенький комп'ютер».

Жінка розповіла, що чоловік її одержує 300—350 гривень зарплати. А вона недавно з доярки пе-рейшла доглядати череду



нетелів і платня збільши-лася з 300 гривень до 400. А можливо, і до 500 «до-тягне» — запитливо гляну-ла на директора.

Дмитро Лисун підтвер-див. Адже тваринницька галузь у сільгосппідприєм-стві задніт не пасе. Щодня відправляють на маслоза-води більше 12 тонн моло-

ка. Торік виручили за мо-лочну продукцію 8,5 міль-йона гривень. Хто кілька років тут не був — не впізнає господарство!

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

На знімку: Лідія Рома-ненко з сином Богданом.
Фото автора.

Діти просять довчитися. Рідною мовою

Учні Севастопольської школи-інтернату з україн-ською мовою викладання просять допомогти відкри-ти відсутні в цьому закладі десятій та одинадцятій класи. Діти хочуть закін-чити українську середню школу і з цим звертаються до Української Всесвітньої Координаційної Ради, яку очолює Михайло Горинь. Другий колективний лист

надійшов від їхніх батьків. У міському управлінні освіти не дозволяють від-крити десятій клас через малу кількість учнів. Тому батькам радять перевести дітей до російської школи. Або до іншої української — та їхати до неї треба кількома видами тран-спорту. Школу-інтернат у Се-вастополі відкрито п'ять

років тому на базі колиш-нього дитсадку. З того ча-су, як пишуть батьки, не виділяли кошти для осна-щення хімічного, фізично-го кабінетів, а також на створення спортзалу та майданчика.

Хіба не парадокс: діти у нашій державі просять створити їм належні умо-ви для вивчення предметів рідною мовою. Тим

часом знаходяться кошти на відкриття англійських, німецьких та інших класів.

Чи, можливо, чиновни-ки від освіти забули стат-тю 10-ту Конституції Ук-раїни про державну мову, чи вони перебувають на службі іншої держави?

Світлана ОСТАПА,
прес-секретар
Української Всесвітньої
Координаційної Ради.

Не стане бджіл — вимруть і люди

Не почастував цього разу мене дід Лука, як зав-жди, травневим медом.

А все тому, що у квіт-ні—травні в нас не випало жодного дощу. І не взяли ще бджоли того, що по-винні були. Цвіту ніби й вистачало, та ось нектару в ньому — обмаль.

— Але тепер побачимо, що й люди візьмуть зі сво-їх садів та городів, — до-кинув дід трохи сумно, за-те багатозначно. На великі врожаї, мовляв, сподівати-ся марно: не зберуть бага-то і селяни зі своєї землі.

— Так у червні йшли дощі, — не сприйняв я пе-симізму діда Луки. Все у степу росте, буяє...

Отут знаний у Покров-ському районі пасічник і спіймав мене на слові. Чи знаю я, яке головне при-значення бджоли? А ви знаєте? Думаєте, що тіль-ки мед носити? Насампе-ред бджоли опилюють зав'язь усього того, що плодоносить. Не літати-муть бджоли — добра не жди. На третину врожай-ність гречки, соняхів, огірків залежить від опи-лення. А воно тільки тоді буде гарантоване, коли на кожен гектар посівів при-

падатиме не менше десяти бджолосімей.

Фермери Європи та Америки наймають, спла-чуючи чималі гроші, цілі пасіки для своїх насад-жень. А пасічники мають від цього навіть більше, ніж від реалізації меду. Бо є така послуга — бджоло-опилення. Як неминучий «агротехнічний» захід. У нас же подібної традиції не було. Вочевидь, тому, що споконвіку була інша, своя — порівняно масове захоплення бджільниц-твом серед населення. Майже в усіх колгоспах були чималі пасіки. Та і в кожному селі кілька чоло-вік тримали приватні. Ни-ні бджоларство згорнуло-ся до критичних меж. Що з колгоспами — відомо. А дядькам тримати пасіки стало не вигідно. За одни-ми підрахунками, у Прид-ніпров'ї за останні роки кількість бджолосімей скоротилася у п'ять—шість разів, а за іншими — в десять...

У Миколи Горбенка, який на Дніпропетровщи-ні очолює обласне об'єд-нання «Бджолоагросер-віс», своя статистика. Ни-ні об'єднання — єдине в

регіоні — спеціалізується на племінній справі, роз-водить суто українських степових бджілок. Тобто розмножує і розповсюд-жує «бджолопакети» для створення нових сімей. Щоб вулик до вулика — і виникали нові пасіки. На рік об'єднання спромож-не запропонувати 500—600 бджолопакетів, а тре-ба — не менше десяти ти-сяч.

— За всіма біологічно-медичними нормами, здорова людина має за рік споживати 5—6 кілограмів меду, тобто дві трилітрові банки, — каже Микола Іванович. — Що це значить? В області тіль-ки для внутрішніх потреб необхідно його виробляти за рік 17—18 тисяч тонн. А скільки є зараз? Не більше 3—4 тисяч тонн.

Проблема в тому, що качати вдосталь меду ли-ше для власних потреб — ще й замало. Потенційні ресурси такої області, як Дніпропетровська, значно більші. Приживити в нас «американські» традиції платити пасічникам за опилання полів — навряд чи вдасться. Відродити ж традиції часів Київської



Фото Василя БАБУХА.

Русі, яка торгувала медом і воском з усією Європою, цілком можливо. Треба, даруйте за жарт, щоб па-січників серед чоловіків у нас було більше, ніж риба-лок, мисливців і, тим па-че, п'яниць...

Опилення опиланням, але й за поживними та лі-кувально-оздоровчими властивостями меду, пев-не, немає рівних у світі. Разом з іншими бджолоп-родуктами — маточним молочком, пилком та про-полісом — він ще й омо-лоджує людський орга-нізм. Не випадково, каже головний дніпропетров-ський пасічник Микола Горбенко, ще в давнину застерігали: коли раптом не стане бджіл — вимруть і люди.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська об-ласть.

ЗАЛИШАЙТЕСЯ З «ГУ»

Від учителя до селянина один крок

Я — пенсіонерка, понад тридцять років відпра-цювала в сільській школі вчителем. Чоловік помер ще до того, як почалася аграрна реформа і селянам почали давати земельні паї. Чула, що і сільським учителям та медикам також дають землю, але не знаю, в яких розмірах, та у корис-тування чи у власність?

Віра ЗАДОРЖНЯ.

Хмельницька область.

Ви маєте рацію. Підпунктом «г» пункту 4 розді-лу IX Прикінцевих положень нового Земельного кодексу України зобов'язано Кабінет Міністрів України в шестимісячний строк після його опуб-лікування вжити заходів щодо забезпечення потре-б учителів, лікарів, інших працівників соціаль-ної сфери, що проживають у сільській місцевості, в земельних ділянках для ведення особистого се-лянського господарства і садівництва у межах норм безплатної приватизації, а також для город-ництва і сінокошіння за рахунок земель запасу та резервного фонду.

Згідно зі статтею 121 згаданого Кодексу грома-дяни мають право на безоплатну передачу їм зе-мельних ділянок із земель державної або кому-нальної власності для ведення особистого селян-ського господарства у розмірах не більш як 2,0 гектара.

Враховуючи викладене, та у разі наявності та-ких земель у землях запасу та в резервному фондї, ви маєте право на безоплатну передачу вам у при-ватну власність земельної ділянки площею не більш як 2,0 гектара для ведення особистого се-лянського господарства.

Марина КОВАЛЬЧУК.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.

Редколегія:
Сергій ПРАВДЕНКО,
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників —
40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний
тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети
«Голос України»
Зам. 0311127.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos